

BILGECE

TOPLU KONUT İDARESİ ANADOLU LİSESİ YAYIN ORGANIDIR

SAYI:5 2011-2012

DERGİNİN SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

TOKİ Anadolu Lisesi Adına
Okul Müdürü
Murat KÖYDEN

GÖREVLİ ÖĞRETMENLER

Fatih AKKAYA/Müdür Yard.
Hatice TOPRAK/Türk Dili ve Edebiyatı Öğrt.
Banu AKKAYA/ Türk Dili ve Edebiyatı Öğrt.

GÖREVLİ ÖĞRENCİLER

Barış KAYIHAN	Asude Nur TÜRKHAN
Aslınur ALA	Mert DİRİCAN
Sabiha MAĞARALI	Kübra GENÇ
Eshabil AKYOL	Aleyna KANDEMİR
Betül ŞEN	Neslişah HOCAOĞLU
Emre Deniz DEMİREZ	Fatih KUŞÇU
Yunus Emre YAVUZ	Buse ÖZGÜR
Ahmet DERELİ	Pınar YAŞAR

YAYIN KURULU

Barış KAYIHAN
Aslınur ALA
Sabiha MAĞARALI
Eshabil AKYOL
Betül ŞEN
Emre Deniz DEMİREZ

DİZGİ-TASARIM-KAPAK

Betül ŞEN
Emre Deniz DEMİREZ
emredenizdemirez@gmail.com

DERGİ İLETİŞİM

tokialmezun@hotmail.com

OKUL İLETİŞİM

www.tokianadolulisesi.k12.tr
Tel.:0 312 283 30 50
E-Posta:964415@meb.gov.tr

Merhaba

güzel Toki 'nin güzel ve saygın insanları !

Aylarca uğraştığımız, sizler okul çıkışı eve gittiğinizde okulda kalıp saatlerce üzerinde çalıştığımız Bilgece'mizi sizlere sunmaktan gurur duyuyoruz. Bu derginin başkanı olarak ne kadar çok çalıştığımızı tekrar belirtmek isterim.

Öncelikle başkan seçildiğimde, rahat olacağımı ve az çalışacağımı düşünüyordum. Ancak derginin planlarını yapmaya başladığımız an zor ve zevkli bir işe talip olduğumu anladım. Tekrar dergimize dönersek, sizlere hem bilgilendiren hem de eğlendiren, fotoğraflarından keyif alacağınız, sınıflarda yaşadığımız her anı tekrar yaşatan güzel bir dergi hazırlamaya çalıştık. Dergimiz için çok önemli bir röportaja imza attık. Her zaman hedefimiz, bir önceki dergimizden daha iyisini çıkarmak. Ben de ilk dergiden bu yana ciddi bir gelişme kaydettiğimizi düşünüyorum.

Bilgece, Tokililik geleneğinin bir parçası. Şimdi 9. Ve 10. sınıf olan arkadaşlarımızın Tokililik geleneğini ve Bilgece'yi yıllarca sürdüreceğine ve onlardan sonra gelenlere ulaştıracağına inanıyorum.

Bilgece'yi herkesin kendinden bir şeyler bulacağı şekilde hazırlamaya çalıştık. Ancak siz okumadan dergimiz güzel olmayacak, dergimizi sizler güzelleştireceksiniz.

Dergimizde emeği geçen tüm arkadaşlarıma ve hocalarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Keyifle okumanız dileğiyle güzel okulumun güzel insanları.

BARIŞ KAYIHAN
YAYIN ve İLETİŞİM KULÜBÜ BAŞKANI

İÇİNDEKİLER

- MERHABA – Barış KAYITHAN / Sayfa 1
İÇİNDEKİLER/ Sayfa 2
OKUL MÜDÜRÜMÜZ Murat KÖYDEN / Sayfa 3
TÜRK TARİH KURUMU BAŞKANIYLA RÖPORTAJ/ Sayfa 4-5
BİRBİRİMİZİN- Buse ÖZGÜR / Sayfa 6
SEVDİCEĞİM- Necla KIZIL/ Sayfa 7
ADSIZ- Meriç BALGAMIŞ / Sayfa 8
MURAT BEK'İN ARDINDAN- Sabiha MAĞRALI / Sayfa 9
GEÇMİŞE TEKRAR BAŞLAMAK - Öykü BERİL / Sayfa 10
BİR ADAM VAR- Şeyda Pınar YILDIZ / Sayfa 11
KALP AMELİYATINDAYIZ- Buse Nigar ULUÇAY / Sayfa 12
FEZA GÜRSEY BİLİM MERKEZİNDEYDİK - Necla KIZIL / Sayfa 13
ADSIZ ŞİİR - Yunus Emre YAVUZ / Sayfa 14
BİR GARİP RÜYA - Aleyna KANDEMİR / Sayfa 15
YA ELİMDEN TUTMAZSA- Aşlınur ALA / Sayfa 16
İSTEMSİZ BİR İÇE BAKIŞ - Sinem DERİN / Sayfa 17
ÇAĞIMIZIN HASTALIĞI KANSER - Barış KAYITHAN / Sayfa 18
HAYAT BİLMECESİ - Bengü YİĞİT / Sayfa 19
SU GİBİ OL/ Sayfa 20
SUDA YEŞEREN MEDENİYETLER - Eshabil AKYOL / Sayfa 21
MATEMATİK / Sayfa 22-23
ANILARLA ATATÜRK/ Sayfa 24-25
TARİHTEN SAYFALAR/ Sayfa 26-27
DURAKTA BEKLEYEN KIZ - Servet KIRIÇ / Sayfa 28
ÇİZİMLERİMİZ / Sayfa 29
BİLİM KÖŞESİ/ Sayfa 30-31
TOKİNİN RESSAMLARI/ Sayfa 32-33
OL - Neslişah HOCAOĞLU / Sayfa 34
BENİ TANIYOR MUYUM - Ahmet DERELİ / Sayfa 35
KALEM, KOLTUK, OYUNCAK AYI - Canan NURAKMAZ / Sayfa 36
SOLYANIM - Haktan KALIR / Sayfa 37
İNGİLİZCE/ Sayfa 38
ALMANCA/ Sayfa 39
HANİFE ABLAM - Dilara KOLİKOĞLU / Sayfa 40
SERVET-İ SOLUNUM - Merve Esra ERDUR / Sayfa 41
PROJELERİMİZ/ Sayfa 42
KELEBEK ETKİSİ - Ece YALÇIN / Sayfa 43
TOKİ GÜLMECE / Sayfa 44-45
HABERLER/ Sayfa 46-47

Kapak-Dergi Tasarım:
Betül Şen
Emre Deniz Demirez

Dergi Ekibimiz

Bir Tutam Sevda

Bir tutam umut diyerek
Sarılmak yeniden yaşama
Yeni sevdalar yeşertmek
Vakitsiz yolculuklarda
Kısa zamanlardan çalmak coşkuyu
Çocuksu sevdalarla büyümek
bir ömür boyu
Kimi zaman uçurtmaları savurmak
rüzgârlı havalara
Kimi zaman salıncaklar misali
bulutlara ulaşmak
Her ufku sevdaya açılan gemiler misali
Yolculuklara çıkmak
Bir kez daha maviyi tadarken
Gün batımlarından umutlar devşirmek
Yitmeden güneşli günler
Sıcaklığında ısınmak
en güzel sevdalarla
İdris AYDIN

Sevgili evlatlarımız, değerli okurlar...

Okulumuz kurulduğu günden bu güne, geleneksel okul alışkanlıklarıyla birlikte; gerek akademik çalışmalar gerek sosyal etkinlik çalışmalarıyla; farklı bir tarz oluşturma uğraşı içindedir. Bu, eski vatandaş kimliğinden yeni vatandaş kimliğine geçiş çabasıdır. Bizler öğretmen olduğumuz için işimizin eğitim, hammaddemizin de insan olduğunu unutmayız...

Bu sebeple gün; "Sesimizi sesimize katıp ellerimizle yüreğimizi yan yana getirme, umuttan ve barıştan yana bir yaşam kurma yolunda büyük yollar kat etme ve gençlerimizi yetiştirme günüdür." deyip kolları sıvadık.

Masmavi göğün beyaz martıları kadar coşkulu olan öğrencilerimiz bizler için, önünde aşması gereken dağlar, ovalar olduğu halde denizlere ulaşmak isteyen nehirler gibidir. Dünyanın ağır ve kasvetli havasını dağıtan bu umut ışıklarının hep ışıldaması ve hiç sönmemesi için uğraş içindeyiz.

İşte dergimiz Bilgece, bu amaçlara yönelik önemli bir aşamanın ve çabanın ürünü olmaya adaydır. Dergi çalışmasında emeğini ve alın terini esirgemeyen, bir yıla yakın zamanını dergi çalışmalarına ayıran öğretmen arkadaşlarıma ve öğrencilerime teşekkür ediyorum.

Şairin de dediği gibi, "Belki bizler de, sizler gibi yeni hayatın acemileriyiz." Ve en önemlisi, bizler sizleri seviyoruz.

**Okul Müdürü
Murat KÖYDEN**

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Bahattin Yediyıldız kimdir? Kendinizi tanıtır mısınız?

İlköğrenimimi Ordu Gölköy Merkez İlkokulu'nda, orta öğrenimimi Gölköy Merkez Ortaokulu ve Ordu Lisesi'nde tamamladım. Lisans eğitimim Ankara Üniversitesi'ndedir. Sosyal Tarih Doktoramı, Sorbonne'daki Université de Paris IV 'de verdim. Tez Konum, Institution du vaqf au XVIIIè siècle en Turquie -étude socio-historique idi. 1983 yılında Osmanlı Müesseseleri ve Medeniyeti Tarihi Anabilim Dalında Doçent oldum. Tez konum; Tahrir Defterlerine Göre Canik-i Bayram (Ordu) Kazası'nın Sosyal ve Ekonomik Tarihi idi. 1988 yılında Genel Türk Tarihi Anabilim Dalında Profesörlük unvanı aldım. Şu anda Türk Tarih ve Türk Dil Kurumu başkanlıklarını yürütmekteyim.

Atatürk' ün kurduğu ve iki kurum olan, Türk Tarih ve Dil Kurumlarının başkanlığını yapıyor olmanın getirdiği sorumluluklar nelerdir?

Bu görev insana, büyük bir sorumluluk getiriyor. Türk Tarih Kurumu, 1931 yılında Atatürk tarafından kuruldu. Geçen sene 80.kuruluş yıldönümünü kutladık. Dünya çok hızlı geliyor ve değişiyor. Biz de bu gelişmeye ayak uydurmak adına son yıllarda önemli projeleri hayata geçirmeye çalışıyoruz. Bunlardan ilki, Türk Tarih Kurumunun yüksek lisans ve doktora düzeyindeki öğrencilere, burs vermeye başlamasıdır. Yapılan çalışmalar sonucu ortaya çıkan tezler, kitap haline getirilecek ve birçok kurumun kütüphanesinde araştırmacılara kaynak oluşturacaktır.

Diğer çalışmamızdan biri de, tarih araştırmacılarının ve meraklılarının devamlı ziyaret edebileceği, çok geniş kapsamlı bir tarih portalı oluşturma projesidir. Bu amaca yönelik olarak, her isteyen istediği anda; Türk Tarihiyle ilgili her türlü bilgiye ve dokümana ulaşabileceği bir " bilgi santrali " oluşturma çalışmalarına başladık. Şüphesiz günü ve gündemi takip etmek gerekiyor.

Bize Tarih kurumunu kısaca tanıtır mısınız?

Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, bir çatı kuruluş olarak 4 kurumdan oluşur. Bunlar; Türk Dil Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi, Atatürk Kültür Merkezi

ve Türk Tarih Kurumu 'dur. Bu kurumlar birbirini destekleyen veya birbirlerinden ayrı çalışmalar yaparak Türk diline, tarihine ve kültürüne hizmet ederler.

Günümüz gençliğinin tarihe bakışını ve ilgisini nasıl buluyorsunuz?

Gençlerimiz, bir bilim dalında ve tarihte, yeni şeyler ortaya koymak istiyorlarsa; önce o alanda kendilerinden önce yapılanları öğrenmeleri, o alanı taramaları gerekiyor. Çalıştığımız alanda sizden önce yapılanları bilmeden, yeni bir şey ortaya koyamazsınız. Ben buna " Önce alanında bilinenleri bil, sonra bilinenden bilinmeyene ulaş." diyorum.

Batı medeniyeti, Eski Yunan'ın ve Arapların felsefede, sanatta ve bilimde ortaya koydukları eserleri tercüme etmiş; okuyup sorgulayarak işe başlamıştır. Rönesans, bu sorgulamanın sonucunda doğmuştur. Yükselen medeniyetler; kendinden önce yapılanları, yaşananları bilenler, anlayanlar tarafından kurulmuştur. Milletlerin tarihindeki inişler ve çıkışlar sebepsiz değildir. Yükselenlerin neden yükseldiğini,

düşenlerin neden düştüğünü; bize ancak tarih anlatabilir. Tarih bir birikimdir, tecrübedir, güçtür. Ancak onu kullanmayı bilerseniz anlayabilirsiniz.

Tarihten ders alan nesiller yetiştirebilmek için neler yapılmalı?

"Tarih niçin sevilmiyor? Geçmişte kalmış, bugün bizim hayatımızı ilgilendirmeyen bir takım isimler, tarihler yüklemeye başlarsak öğrencilere, tarihi sevmezler. Tarihi anlamaya çalışmamız lazım, ezberlemeye değil. Bu, ister milli tarihimiz olsun, ister başka tarih olsun. Toplumlar niçin yükselir,

niçin duraklar, niçin geriler? Tarihi incelerken, onu öğrenirken; bu sorulara cevap aramak lazım. O zaman tarihi sevebiliriz. O dönemlerin iniş ve çıkışlarının sebeplerini iyi anlarsak, iyi öğrenirsek, iyi açıklayabilirsek; o zaman bugün ileriye yönelik projelerimizi ona göre yaparız. Değişik hareket ederiz.

Sizce Türk genci tarihini tanıyor mu?

Biz, dünyadaki önemli milletleri tarihleriyle, kültürleriyle en iyi şekilde araştırmalı, tanımalıyız Bugün bir kültürü, milleti tanımak istiyorsak; bunun en iyi yolu onun tarihte neler yaptığına bakmaktır. Tarih, her an yeniden yazılmaktadır. Onu biz insanlar, her an yeniden yazıyoruz. Gençlerimiz bunun bilincinde olmalıdır.

Son dönemde yapılan tarihi konulu film ve diziler konusunda neler düşünüyorsunuz?

Dizilerin tarihi gerçeklerle çok örtüşmediğini düşünüyorum. Ancak bu tür yapımlar bile, tarihe olan merakın artmasını sağlayarak dikkatleri o dönemlere çekmeye yetiyor. Dizi nedeniyle, 16. yy Osmanlı dönemi, sarayı ile Hürrem Sultanla ilgili kitap satışlarında büyük artış olduğunu öğrendim. Bu bile bir kazanç sayılır.

Ülkemizde tarihi ezberletmek yerine yaşatarak öğretmek amacıyla nasıl çalışmalar yapılabilir? Tarih Araştırmalarında ve Öğretiminde geçmişten günümüze neler değişti?

Tarih, geçmişe ait mutlak doğru, her ülke

için, her kişi için ortak geçerliliği olan bir kavram olarak anlatılırsa, öğrenci tarihten soğur. "Yaşadığımız her an tarihtendir" düşüncesiyle hareket eder; tarih içinde tarihi yaşayan ve yaşatanlar olduğumuzu kabul edersek tarihi anlamamız kolaylaşır. Bu yaklaşım gençlere bizim tarihimizi de yaşatır, öğretir ve sevdirebilir. Tarih, duygusal ve ideolojik yaklaşımlardan kurtarılmalıdır. "Tarih değişmez, doğruların uzun yıllar boyunca aynen tekrarıdır." şeklinde öğretilmemelidir.

Ülkemizde artık her türlü imkân var, yetişmiş insan gücü var, her şeyden önce anlayış değişti. İnsanlar bir konuda çalışmak, araştırma yapmak isterse, bir kaynağa ya da bilgiye ulaşmak isterlerse her türlü imkân mevcut yeter ki bir şeyi yapmak isteyin... Bugün, bütün Osmanlı, Başbakanlık ve Cumhuriyet Arşivleri araştırmacıların hizmetinde, rahatlıkla her türlü tasnif edilmiş tarihi belgeye, dokümana, esere kolayca ulaşabiliyorsunuz.

Bilgece dergisinin bu yılki sayısının öngörüsü "Tarihini bil, ders al!" olacak. Bu anlamda Bilgece okurlarına söylemek istediğiniz ne olacaktır?

Sizleri tarihe, kültüre ve dile gösterdiği bu hassasiyetten dolayı tebrik ediyorum. Ayrıca derginiz, lise düzeyinde bir kurumun yayın organı olarak gayet güzel ve üst düzeyde bir kaliteye sahip... Başarılarınızın devamını diliyorum...

Bir(bir)imizin

Anladım ki gitmek istiyorsun. Bir sebebin bile yok. Sadece istiyorsun. " Ne, neden, niçin " sorularını yok sayarcasına. Bu soruları soran olmadı mı hiç sana? Hep umurları dışında mısın insanların? Bulutlara yükselirken, düşünmedin mi seni yere bağlayan zinciri? Zincirin varsa tabii Sorularıyla sıktım. Susuyorum. Sessizliğimle boğuş şimdi. Suskunluğumun cezasını çek her an. Benim içime attığım üzüntülerim gecenin ayazında boğar seni.

Gerçekten gitmek istiyorsan git! Zerrem ait değil artık sana. Kirpiklerim senin için ıslanmıyor yağın sağanaklarım altında. Titremiyor benliğimin merkezi bakışlarından. Gitmenin acıtacağını sanıyorsun. Yanılıyorsun. Yanmadım, yanmıyorum, yanmayacağım!

Senin gitmelerin benim ırmaklarımdan su damlaları. Benim silgi tozlarım. Birazdan masamın üzerinden elimin tersiyle iteceğim, yere düştüklerinde artık umurumda olmayacak ve kaç kez bastığımı bilmeyeceğim.

Gitmelerin, kitabımdan alelade bir sayfa alacak ama kitap yine kitap. Sen sana söylediğimi yap. Bütün kitabını parçalamayım.

Gitmen filmimden bir sahne eksiltecek. Fakat film devam edecek. Adı " Çok yakmadı yokluğun"Ve sen!Filmin sonunda gideceksin. Ben? Sen hiç olmamışsın gibi davranacağım. Sahiden sen var mıydın?

Git artık! İçimden,,kalbimden,, fikrimden,, zikrimden.. Sana ait olanları koy bavuluna. Sadece git. Şunu unutma: "Biz ayrı insanların dünyalarıyız. Sen güneşe asla kavuşamayacak kar tanesi. Ben senin değilim artık, hoşçakal eskilerimden bi'tanesi."

Buse ÖZGÜR
10 - F

SEVDİCEĞİM

Baharın gelmeyi, karın da gitmeyi unuttuğu mayıs günü doğmuşum. Annemi epey zorlamışım doğrusu. Doğduğumda ufacık bedenim tir tir titriyormuş, hiç susmadan ağlıyormuşum. Solgun, hasta ve yorgun bir bebekmişim. Annem henüz iyileşemediğinden, babaannem bakmış bana. Bu halim, babaannemi pek bir telaşlandırmış. Titremem geçsin diye, ısıttığı topraklara belemiş beni. Ben ağlamışım, o beni ısıtmaya çalışmış...

Ben babaannemin yanında, babaannemin kucağında büyümüşüm. Babaannem beni sırtına alır, köyümüzün aşağı mahallesine; gezmeye götürürmüş. Yaz günleri düğünden düğüne gezermişiz. Oyun havasında oynayan, halay çeken gençlere alkış tuttuğumuz zamanlar dün gibi. Köyün serin havasında kucağında, hırkasının altında bu oyunları zevkle izlerdim. Kına gecelerinde dağıtılan kınalardan alırdık. O kınayı çok severdi ve ben de onun kınayı sevmesini. Avucumuzun ortasına hafifçe sürmezdik. Ellerimizin tamamına, parmaklarımıza derinden, güzelce sürerdik. Ellerimin kıpkırmızı olması çok hoşuma giderdi ve kına kokusu çocukluğumun en güzel kokusuydu.

Babaannem çok güzel börek yapardı. Yaptığı böreklerin ilk pişirdiğini de, en güzelini de bana verirdi. Onun alev alev yanan tandır başında pişirdiği ekmeğin ve böreklerin tadını, başka hiçbir yiyecekte bulamazdım. Babaannemle uyurdum geceleri. Karanlıktan, bazı hayvanlardan çok korkardım. Bütün bu korkularım, babaannemle uyurken yok olurdu. Tarifsiz bir güven, sonsuz bir hissiydi babaannem.

Babaannemin saçları ben kendimi bildiğimden beri hep çok azdı; ama babaannemin yüreği ben kendimi bildim bileli hep kocamandı. Babaannem çok masal bilmezdi.

Bildiği tek masal, Alicik'in Devlerle savaşıydı. Ben bu masalı kaç defa dinledim; bilmiyorum. Hiçbir zaman dinlemeye doyamazdım.

Babaannemin bana aldığı bir oyuncak bebek vardı. Köye kamyonuyla gelen pazarcılardan almıştı. Kahverengi, iki yandan bağlı saçları, kahverengi gözleri vardı bebeğimin. Kırmızı, üzerinde beyaz çiçekleri olan bir elbisesi.

Ben çocukluğumu babaannemle yaşadım. Ben babaannemi, onunla düğünlere gitmeyi, kına törenlerimizi, onunla uyumayı, masallarını dinlemeyi sevdim.

Bugün sorsalar, babaannemle izlediğim düğünleri; hiçbir diziye ya da filme değişmem. Kına kokusunun yerini, hiçbir parfüm alamaz. Babaannemin pişirdiği ekmeğin, böreklerin tadı ise hiçbir çikolatada, pastada yok. Çocukluğumun ilk masalı, benim için hep en güzel masal olarak kalacak. Onun bana aldığı oyuncak bebeğin yerini, hiçbir oyuncak tutamayacak. Onunla birlikte uyuduğum uykuların sıcaklığını, güvenini ve huzurunu bir daha hiçbir gecede yakalayamayacağım.

İnsan neyi sevmeli? Aslında bu konuda bir yazı yazacaktım; ama ben sevdiceğimi anlattım size. Çünkü bence insan inandığını, güvendiğini sevmeli. Yanında huzuru en çok hissettiğini sevmeli. Bence insan dışı parlak ama içi boş ambalaj insanları değil, yüreği gerçek insanları sevmeli.

Ben bir babaannemi sevdim, bir de yazmayı... Çünkü yüreğimi, gerçekten, sadece ikisine açabildim.

Necla KIZIL

9/C 1205

Başlıksız...

Elimde bir kalem ve kâğıt... Nasıl başlasam, ne söylesem bilmiyorum. Şu son günlerde çok şey yaşadım, ama anlatamıyorum işte yazıya nasıl dökebilirim bilmiyorum doğrusu.

Hep de öyle olur. Bir ses der ki: "Dök içini haykırırcasına anlat her şeyi!". Sonra hemen masaya oturursun aslında ihtiyacın olan sadece iki şey vardır; bir kâğıt ve kalem. Ama oturup eline kalemi aldığı anda her şey biter, aklındakiler uçup gider. Kendi kendine düşünürsün, acaba nasıl başlasam diye.

Bende öyle kaldım işte, uygun kelimeleri bulmaya çalışıyorum, ama nasıl başlasam bilmiyorum... Ama o senin kömür karası gözlerin aklıma geldikçe deliriyorum, titriyorum ve bir anda aklımda hiçbir şey kalmıyor. Sadece seni düşünüyorum, kumral tenin, beline kadar uzanan saçların... Sonra diyorum ki kendi kendime "Toparlan hadi git mutfağa, bir bardak su iç kendine gel!" Mutfaka gidiyorum, dolabı açıyorum ve soğuk su şişelerinden birini kapıyorum, bir bardağın yarısına kadar soğuk su koyuyorum, tekrar masaya oturuyorum. Suyu yudumlarırken, gene sen geliyorsun aklıma, çünkü karşılaşmamız. Sesini hatırlamaya çalışıyorum, olmuyor; telefona sarılıp hemen numarayı çeviriyorum, meşgul çalıyor. Sinirleniyorum, çok sinirleniyorum telefonu yere fırlatıyorum. Sonra dün, yüzündeki gülümseme geliyor aklıma, sakinleşiyorum.

Annem geliyor kapıya: "Oğlum! İyi misin? Bir ses duydum, merak ettim seni." "Evet, anne iyiyim." diyorum. Uzaklaşan adımlarını duyuyorum ve cesaretle telefonun yerden alıyorum, seni arıyorum. Telefon çalarken kalbim aynı anda "küt küt" atmaya başlıyor. Telefonu açtığı anda ne desem diye kendime sorarken, telefonu açıyorsun: "Efendim?"

Ağzımı açıyorum ama sesim çıkmıyor. Telefonu kapatıyorum ve kendime kızıyorum, keşke kapatmasaydım." Ne olurdu, bir iki kelime konuşsaydın." diyorum. Yavaş yavaş yorulduğumu hissediyorum ve yatağa yöneliyorum. Göz kapaklarım kapanırken, geliyorsun tekrar aklıma ve ben uykuya dalıyorum.

Meriç
BALGAMIŞ
10/C

MURAT BEK'İN ARDINDAN

Gece olmuştu. Ders çalıştı, kitap okudu. Uyumadan önce, hiç aklından çıkmayanını, sevdiceğini aramak geldi içinden. Telefon etti. Sesini duydu. Rahatladı belki, belki de bu yüzden aradı onu. Son kez sesini duymak için. Elveda demeden gitmemek içindi bu son telefon konuşması.

Konuşurlarken, gecenin karanlığını yırtan o ses duyuldu. Kim bilir belki de beklediği, ensesinde hissettiği sestir o. Bıraktı hemen telefonu ve diğer sevdiceğinin yanına koştu: Vatanının toprağına, taşına...

Önce anasına babasına hesap vermeye korktuğu erlerine baktı. Çoğu ortalıkta yoktu. Tam bu esnada yükseldi zaten haykırışlar. Sadece kendi sesi değildi yeri göğü inleyen. Yüzlerce kilometre uzakta, yaşananları dinleyen; telefon kapanınca attığı çığlıklar da inletmişti yurt odasının soğuk duvarlarını.

Bu çığlık, ikinci bir çığlığa gebeydi aslında. "Hat kesilmiştir, komutanı girmiştir odaya kapatmak zorunda kalmıştır telefonu." diye düşündü. Hem bu olay, ilk değildi ki. Bunu, kendi de biliyordu ama o da herkes gibi inanmadı. Hayır! Daha önce de telefonda konuşurlarken hat kapanmamış mıydı?

Onun gerçek olana ne zaman inanacağını kimse bilmiyordu. En çok da kendisi...

İlerleyen saatlerde kaldığı öğrenci yurduna komutanlar geldi. Yüzbaşı, binbaşı, doktor, er ne arasan vardı. Anladı, zaten en başından beri de biliyordu. Ama inanamıyordu. İnanamıyor, inanmak istemiyordu.

Ve işte o an... İşte tam o an duyuldu ikinci çığlık. Dünyanın en acı ama gerçek haykırışı. O ne kadar direnirse dirensin, tüm dünya ona inandırmak için bir olmuştu sanki.

Sonra...

Şehidin alyansını verdiler, tabutunu gösterdiler. Musalla taşının üstündeki al bayrağı gördü sonra. Zaman geçti, hani o her şeyin merhemi olan zaman. Zaman geçti, acılar unutuldu herkes için.

O, hiç çıkartmadığı ve asla çıkartmayacağı alyansına her bakışında; hatırladı ve hatırlayacaktı kokusu evinin her köşesini dolduranını.

Telefonun her çalışında hatırlayacaktı onu ve her seferinde yine şehit olduğuna inanamayacaktı. Çalan her telefona, "Ekranında aşkım mı yazıyor?" merakıyla bakacaktı.

Geçmişe Tekrar Başlamak

Fotoğraftaki o günü hatırlıyorum. Anaokulu mezuniyet töreni... Hapsedilen hayvanların hayvanat bahçesinden kaçışını anlatan, küçük drama gösterisiydi. Sahnede, sevimli hayvanlar kılığında; korkudan titreyen sınıf arkadaşlarım ve ben vardık.

Yavru fil olmuştum. Ekin gibi sahte ponpon kuyruklu, uzun kulaklı, tütü giyen tavşan olamamıştım ya da Didem gibi sevimli, beyaz kürklü Ankara kedisi... Gri renkli basit bir fil olmuştum. Tam bir buçuk saat iki elimle hortum yapmıştım. Ellerimden konuştuğularım duyulmamıştı. Zaten çok konuşmamıştım. 10 repliğim vardı belki. O içi pembe kocaman naylon kulaklardan fön çekilen saçım normal kıvrıkcık haline dönmüştü, kan ter içinde kalmıştım. Bittiğinde, arkada duran anneme koşup sarılarak ağlamıştım. Hıçkırarak... Sonrasında... Sonrasında tören olmuştu, kep atmıştım. Büyümüştüm...

Şimdi, fotoğrafa bakarak o ana geri döndüm. Tekrar fili oynadım... Tekrar kep attım... Ama o an... O an tekrar ağlamadım, utanmadım. Aksine o an, 7 yaşındaki bir kız çocuğunun tam yüz kişi önünde, o bunaltıcı kulaklarla; sesi duyulsun diye bağırarak, ağrıyan ellerini fil hortumsuz kalmasın diye indirmeden; oynadığı dramayı oynadım. Tekrar yaşadım. Geçmişe dönüp, tekrar bir baktım. Utandığımın, aslında gururlandığım olduğunu anladım. Ben bugün anladım ki; insan geçmişine geri dönüp her bakışında, tekrar yaşar o anı... On dört değil tekrar yedi olur... Geçmişe dönüp bakmak, sanki zamanı tekrar tekrar geriye uçurup yaşamaktır... Ve her tekrar edişte, yeni bir pencere açmaktır; yeni bir açı keşfetmektir...

Ben, milyonlarca pencere isterim.
Ben, ölene kadar tekrar yaşayıp; ölümsüzlük isterim.
Ben, geçmişe hep yeniden başlamak, bakmak isterim.

Öykü Beril TEKİN
9/A

Bir adam var. Ormanın içinden, sisi peşinden sürükleyerek geliyor. Uzun bir palto giymiş ve bir şapka takmış. Soluk gözleri sakin, yüzü ifadesiz.

Ormanda, sabahın erken saatlerinde elinde keman tutan bir kız var. O, yaşadıklarından kaçmak için sık sık buraya gelir. Kızın erken saatte gelmesinin nedeni diğer bütün geceler gibi bu gece de uyuyamaması ve rahatlamak için sabahın ilk ışıklarıyla kendini evden dışarı atmasıdır.

O gece de uyuyamamıştır, dışarıda kar yağmaktadır. Odasının denize bakan penceresinin bordo perdelerini kapatacakken, sokak lambasının soluk ışığı altında adamı görür. Adamın gözlerini görebilecek durumda olmasa bile, bakışlarını üzerinde hissetmiştir. Kız 2-3 saniye hareketsiz kalır ve perdeyi ve ışığı kapatıp yatağına çekilir. Aralıklarla dışarı bakıp adamı izler. Her bakışında adamı, ilk gördüğü haliyle; hiç kıpırdamamışçasına orada dikiliyor bulur. Son kez bakar, adam gitmiştir. Birden evin içinde bir tıkırtı duyar. Arkasını döndüğünde odanın kapısının açıldığını ve aralıktan bir çift donuk gözün ona baktığını görür. Kız gözlerini ovup tekrar bakar. Gözler gitmiştir. Eline bir biblo alır ve bütün odaları arar, sonra sokak kapısına yönelir. Adam, sokağın köşesinden dönüp kaybolur. Peki, eve nasıl girmiştir? Bunları düşünürken kapıyı iki kere kilitler, sürgüyü çekmeyi unutmaz. Odasına döndüğünde bu gece de uyuyamayacağını anlar, çok gerilmiştir.

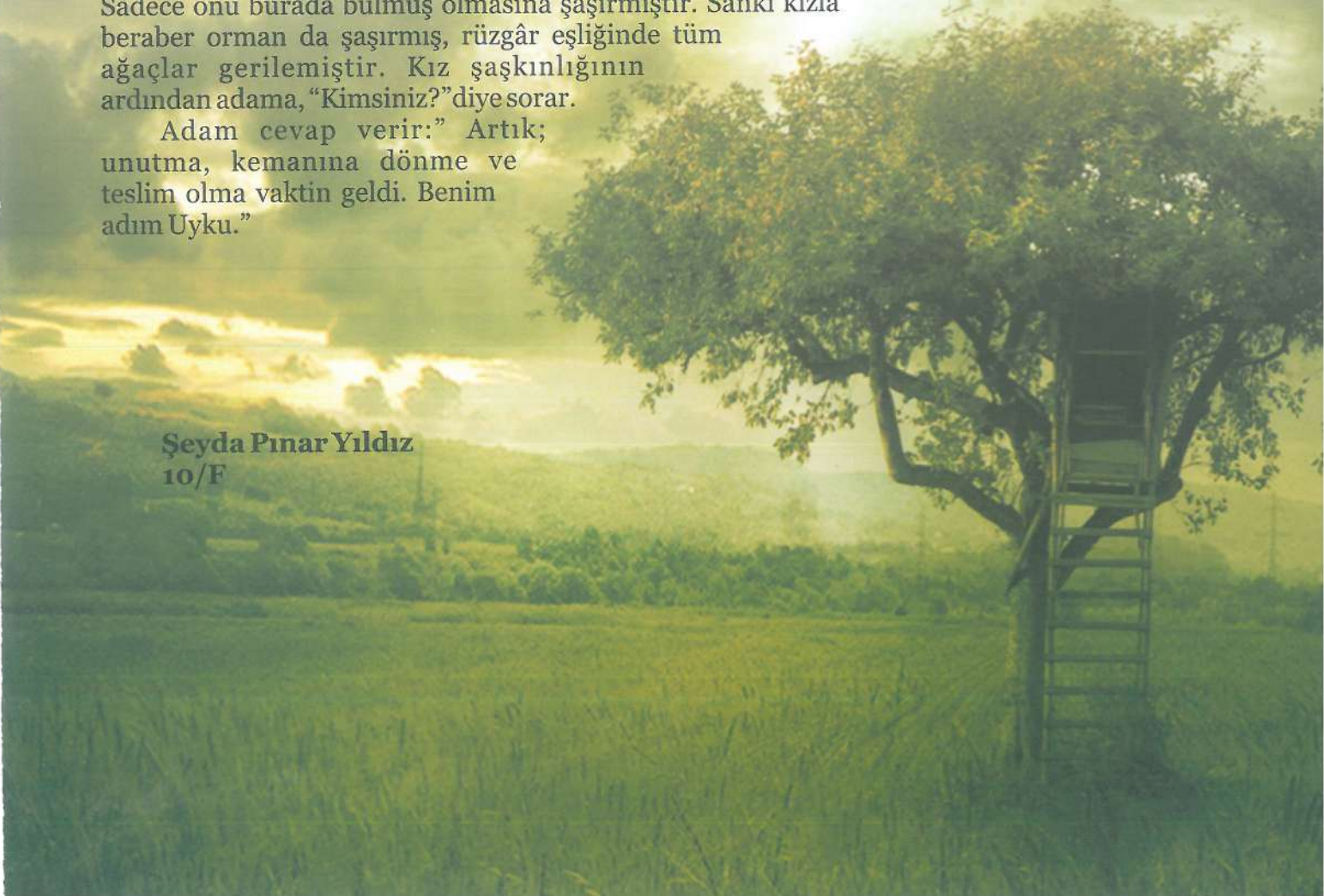
Meşgul olmak için nota okur. Defalarca kafasının içinde keman çalar. Bu, notaları ezberlemesini sağlar. Sabah olduğunda, evde daha fazla kalamayacağını anlar. Uykusuz geçirdiği saatlerden sonra, ormana gitmeye karar verir. Kemanını alır, ormana doğru yola koyulur.

Ağaçların arasından geçer, karlar arasında gözleri; özellikle bir şeyi arıyormuş gibi bakınır. Yüzünde, memnun olmuş bir ifade belirir. Karşısında bir Meşe Ağacı durmaktadır. Meşenin uzanan elinden yardım alarak, yukarıdaki dallardan birine yerleşir.

Artık yaşadıklarını gömmeye ve keman çalmaya tekrar başlamaya karar vermiştir. Tüm orman sakinlerinin şahitliğinden rahatsızlık duymadan meşeye serenat yapar. Bu meşenin hoşuna gitmiştir ki rüzgârla dans eden yapraklar da, kıza eşlik eder. Kız her parçanın sonunda durup, ağaçların memnuniyetle alkış tutuşunu dinler. Keman çalmayı ne kadar özlemiş olduğunu duyumsar. Bir parçanın daha sonuna gelmiştir ki gözlerini kapatır. Bir dal çıtırtısıyla beraber gözlerini açar. İşte yine o gözler... Bu, dün geceki adamdır ama artık ona korkutucu gelmiyordur. Sadece onu burada bulmuş olmasına şaşırmıştır. Sanki kızla beraber orman da şaşırmış, rüzgâr eşliğinde tüm ağaçlar gerilemiştir. Kız şaşkınlığının ardından adama, "Kimsiniz?" diye sorar.

Adam cevap verir: "Artık; unutmama, kemanına dönme ve teslim olma vaktin geldi. Benim adım Uyku."

Şeyda Pınar Yıldız
10/F

Bugün pek çok insanın hayal bile edemeyeceği bir macera yaşadım. Sabah kalktığımda biri bana “Bugün bir kalp ameliyatını canlı canlı izleyeceksin.” deseydi “Hadi oradan dalga mı geçiyorsun benimle?” derdim. Ama yaşadıklarım ne dalgaydı ne de hayaldi. Evet, bugün canlı bir kalp ameliyatına katıldım ve baştan sona her şeye tanık oldum. Bu gerçekten, olağanüstü güzellikte bir duyuydu. Ancak yaşanarak anlaşılabilirdi. Günümü kısaca özetleyeyim isterseniz:

Giderken içim bir tuhaftı. Ya bayılırsam diye düşünüyordum. Sonra “Saçmalama Buse, sen yaparsın bunu; yapmalısın.” diye kendimi motive ederek hastaneye girdim. Kendimi üstümü değiştirmiş, bonemi takarken buldum. İnsan böyle, ayrı bir boyuta geçiyor. Yerde değil gökte yürüyor gibi oluyorsun o uzun hastane koridorlarında. Konuşurken gördüğümüz amcanın kalbini birazdan didik didik inceleyecektik. Ben önce ameliyatı camın arkasından izleyeceğimizi düşündüm. “Bugünkü kurbanlar sizsiniz demek, odaya alalım sizi.” dediklerinde zemin ayaklarımın altında kaydı sanki. Bembeyaz olmuş bir şekilde, beklemeye başladık. Hastayı hazırladılar, uyuttular. Korktuğum gibi olmadı; bayılmadım ayılmadım. Ameliyatta öyle bir bölüm vardı ki : “Allah’ım sana geliyorum, her şey başlamadan bitti.” diye düşünürken hemşire: “Bayılacaksan yan bayılma, kafanı yaralarsın, geriye doğru bayıl tamam mı?” diyerek motive etti beni. Neyse orayı atlattım ya, cerrah olabilirmişim bunu öğrendim. Kalbi açınca, bizi çağırdılar. Beyazımsı bir kütle, kırmızı bir çukurda salsa yapıyor. Gülsem mi korksam mı bilemedim ama pek şirin duruyordu yukarıdan. Meğer o kalpmiş! Hani çizdiğimiz ♥ var ya. Yalan, hepsi yalanmış. Nasıl hayal kırıklığına uğradım anlatamam. Bu hop hop kolbastı yapan kalpçiğimizin, kapakçığının değişmesi gerekiyormuş. Sonra asıl hekimimiz Op. Dr. Murat Kurtoğlu geldi. Onun çok iyi biri ve muhteşem yetenekli bir cerrah olduğunu anladım. Tık. Tık. Tık. Ameliyat bitti, kapakçık değişti. Anladığım kadarıyla çok zor bir ameliyattı aslında. Her doktorun yapmaya cesaret edemediği... Tıp okuyup asistan olsam bile, rüyamda göremezdim, böyle bir operasyonu. Hele, böyle yetenekli bir cerrahın elinde... Bu yüzden kendimi o kadar şanslı hissediyorum ki... Bizi davet edip ilgilendiği için Murat Kurtoğlu’na, böyle bir şans verdiği için Murat Köyden Hocama ne kadar teşekkür etsek az. Sorularımıza sabırla yanıt veren Dr. Hale, Uz. Dr. Burak’a; ameliyatta bulunan herkese çok teşekkür ederim.

Hayal bile edemeyeceğim olağanüstü bir deneyimdi. Hedefim, diş hekimliğiydi ama doktor hatta cerrah olmaya karar verdim. Umarım herkes, gönlüne göre bir yer kazanır ve ailesini, öğretmenlerini en önemlisi kendisini gururlandıracak bir başarı elde eder.

Mutlulukla ve “sağlıkla” kalın...

DİPNOT: Hastaneden sonra, dershaneye gittim. Biraz gecikmişim. Sınıfa girerken, “Hocam kusura bakmayın, kalp ameliyatından yeni çıktım da geldim.” deyince biyoloji hocamın yüzündeki o ifadeyi ölünceye kadar unutmayacağım :) Sınıftaki arkadaşlarım da “Ayyy, sizin okula geçiş yapabiliyor muyuz?” diye sordular. Öhöm öhöömm... Nasıl havalandım, nasıl havalandım anlatamam :)

Buse Nigar Uluçay
11/D

Okulumuz 9. sınıf öğrencileri için Feza Gürsey Bilim Merkezi'ne bir gezi düzenledi. İlk gezimizin vermiş olduğu heyecan dolu bir coşkuyla otobüse doluştuk. Bilim merkezine gidene kadar şarkılar türküler söylendi, gülüşmeler yükseldi mavi otobüsümüzden.

Bilim merkezine geldiğimizde ilk sunum "Elektrik nedir?" sorusu ile gerçekleşti ve birçok bilim dalına ait birbirinden farklı alet ve deney yapısıyla karşılaştık.

'Durgun ve hareketli elektrik' ile ilgili birtakım soruları cevapladık. İki arkadaşımız çıktı elektromotorun yanına. Şule, elini elektro motora koydu, sonra Pınar ile el ele tutuştular. Böylece Pınar'daki elektronlar Şule aracılığıyla elektro motora geçecekti. Elektro motor çalıştırıldığında, saçlarını salladılar. Elektro motor kapatıldığında, Şule ve Pınar'ın saçları uçuyordu. Rehberimiz Pınar'ın eline hafifçe dokunduğunda, ortaya çıkan elektrik cızırtısı hepimizi etkiledi. Bu deney ile insan vücudunun da iletken olduğunu, test ederek öğrenmiş olduk.

çok hoşuna giden aletlerden biri fısıltı tabakasıydı. Kırmızı tabakalardan biri, geniş ve uzun alanın bir ucunda, diğeri başka bir ucundaydı. Aradaki mesafeye rağmen tabakalara eğilip fısıltıyla konuşan iki kişi birbirini netlikle duyabiliyordu.

En çok ilgi gören aletlerden biri de, plazma topuydu. Cam küre içinde, pembe renkli ışıklar olarak görülen bir plazma lambası vardı. Plazma lambası, küre içindeki helyum ve neon gibi soy gazların karışımıyla oluşan basınçta alternatif elektrik akımını iletir hale gelmişti. Elimizle bu plazma topuna dokunduğumuzda küre içindeki pembe rengin, maviye dönüştüğünü gördük. Bu insan vücudunun elektriği iletmesinin bir etkisiydi. Dokunulduğunda elde hissedilen elektrik hissiyse oldukça hoştu.

Bu gezi Toki Anadolu Lisesi öğrencileri olarak katıldığımız ilk etkinlik oldu. Bu nedenle her birimizde, özel bir anı olarak kalplerimizde kalacağına inanıyorum. Birlikte nice gezilerimize...

Sonra mıknatıs sunumu için, iki arkadaşımız daha seçildi. Kaan ve Buğra. Görevleri birbirine ters kutupların bir araya gelmesini engellemek ve aynı kutupların bir araya gelmesini sağlamaktı. Arkadaşlarımız bütün güçlerini sarf etmelerine rağmen, hiçbir denemede mıknatısa karşı koyamadılar. Mıknatısın gücüne yön vermenin ne denli olanaksız olduğunu, bir kez daha gördük.

Sunumların bitimiyle, bilim merkezini gezmeye başladık. Merkezin özenle yapıldığı bir gerçek, çeşit çeşit pek çok alet ve deney yapısı var. Hepimizin en

Sunumların bitimiyle, bilim merkezini gezmeye başladık. Merkezin özenle yapıldığı bir gerçek, çeşit çeşit pek çok alet ve deney yapısı var. Hepimizin en

çok hoşuna giden aletlerden biri fısıltı tabakasıydı. Kırmızı tabakalardan biri, geniş ve uzun alanın bir ucunda, diğeri başka bir ucundaydı. Aradaki mesafeye rağmen tabakalara eğilip fısıltıyla konuşan iki kişi birbirini netlikle duyabiliyordu.

En çok ilgi gören aletlerden biri de, plazma topuydu. Cam küre içinde, pembe renkli ışıklar olarak görülen bir plazma lambası vardı. Plazma lambası, küre içindeki helyum ve neon gibi soy gazların karışımıyla oluşan basınçta alternatif elektrik akımını iletir hale gelmişti. Elimizle bu plazma topuna dokunduğumuzda küre içindeki pembe rengin, maviye dönüştüğünü gördük. Bu insan vücudunun elektriği iletmesinin bir etkisiydi. Dokunulduğunda elde hissedilen elektrik hissiyse oldukça hoştu.

Bu gezi Toki Anadolu Lisesi öğrencileri olarak katıldığımız ilk etkinlik oldu. Bu nedenle her birimizde, özel bir anı olarak kalplerimizde kalacağına inanıyorum. Birlikte nice gezilerimize...

Takatine mecalsizlikler sızdığı zamanlarda
En devrik y'anım olur
Devirirsin beni yalnızlıklara
Şah denen damarımdan mat edersin ve beni
Bırakırsın tutuşturulmuş çöl tuzağı kağıtlara
.Gözümü yakarken yokluğun,
Genzime kaçtı sensizliğim,
Sustum,susturuldum.
En sessizsem anla ki sen susuyorsundur,
Sandım..
En geveze yanlarımdan ses' hadi beni,
Ve Sez,ezebilirsen düşlerimden sana düşüşlerimi..
Akrep zamanı kovalarken duvarda,
Masada failine meğhul kalacak dakikalar..
"Dinle artık sadece!"
Dinleyeceksen anlatayım,
Ama artık besme lafımı,

Yunus Emre Yavuz
10/E

Herkes gibi herkesleşerek
Leş kalan vücudumdaki seni eşerek
Doldur yalnızlığımı..
Kan grubu bulunmaz bu yalnızlığına,
Bırak artık hiç yeltenme!
Kimse yetiştiremez seni yüreğime,
Geç kaldı gözlerin içime düş kurmadan,
Düşüncelerime düşürülmeye..
Ve kimse yakıştıramayacak seni,

Benim yangınımda son kurtarılan olmaya bile..
Hem..
Aklımda kalanlar neden kalmadı peki yanımda?
Ölü veya yaralı ele geçirilmiş hatıralar
Hâlâ ardımda..
Geçmişe geçmekten yoruldu benim geleceğim
Anla ki
Eksik kaldığı için sığmam ben sendeki bana..
Ömrüm geçmişe geçmekten yorgun
Hüznüme dikilecek y'amalı neşeler bile yaralar,
"Araladığım kapını."
Yüzün hala ezberimin altında ezilmemişken,
Bardağındaki son damla Aşk'tı,
Taştı..

BİR GARİP RÜYA

Dünya'nın bilinmedik ülkelerinden herhangi birindeki, küçük bir bilinmezlikte yaşayan bir çocuk vardı. Adı Adam'dı. Bu çocuk Şeker Portakalı'nı beş kez okuyup, sadece ana karakterin(Zeze'nin) yaramazlıklarını taklit etmeye çalışacak kadar muzurdu. Yaramaz olduğu kadar akıllıydı da. Öyle ki, yaptığı şakaları bir illüzyonist gibi hazırlıyor; uzun süre nasıl yaptığını merak ettiriyor, saklı tutuyordu. Aslında bu zekâsını derslerinde kullansa, belki de matematikten otuz almaktan kurtulabilecekti. Ancak o, hayatın sadece eğlenceden ibaret olduğunu düşünürdü. Ta ki, on beş yaşına kadar...

Liseye başlayacaktı. Büyümüştü. Bu da onun, daha olgun davranmasını gerektiren bir mevzuuydu ya da en azından, daha az vakit öldürmesini gerektiren bir olgu. Evet, gerçekten de liseye geçmişti. Ne çabuk geçmişti ilkokul...

Yeni notlarını görünce, çalışmayarak ne kadar büyük şapşallık ettiğini anladı. Bütün notları açıklandıktan sonra, dersleriyle ilgilenmesi gerektiğini fark etti. Notları yükselişteydi. Dört sene boyunca çalıştı. Sonra ne mi oldu? İstedığı üniversiteye gitti. Artık yeni hedefi, aklını kurcalayan şu büyük ve ilginç soruya cevap verebilmek, verdiği cevabı gerçekleştirmeye çalışmaktı. "Geçmişe geri dönmek isteseydiniz, bunu nasıl yapardınız? ". Düşündü, düşündü ve suratında oluşan koca bir gülümsemeyle cevap verdi; "Bir uzay gemisi yapar, Dünya'nın etrafında saat yönünün tersine dönerdim." Evet, hâlâ içinde o eğlenceli Adam'dan izler duruyordu. Otuz yaşındaydı. Ona göre hedefine ulaşmak için, yeterli bilgisi ve parası vardı. İşe koyuldu ve uzun süredir üzerinde çalıştığı uzay gemisini bitirdi. Hazırdı artık. 10, 9, 8, ... , 1 ve 0... Uzun bir süreçten sonra uzaya ulaştı. Olmayı istediği o görkemli, kocaman yerdeydi. Peki, hedefine ulaşabilmiş miydi? Neden bir hedefe ulaşılnca, ardından yeni bir hedef belirirdi? Bu sefer kendine ulaşamayacak bir hedef koymuştu. Samırım... Evet öyleydi. Rüyamda gördüklerim bunlardı. Annem uyandırana dek. İlginçti... Daha önce de böyle rüyalar görmüştüm. Ama bu diğerlerinden daha da garipti...

O gün, öğleden sonraki edebiyat dersinde aldığımız ödev; beni daha da şaşırttı. Çünkü ödev "Gelecekte Bir Gün" konulu bir yazı yazmamızdı. Neyse ki gördüğüm rüya, kâğıda dökülmeye hazırды.

DEVAM EDECEK

Ya Elinden Tutmazsa?

Doğrular, insanın hayatını hiç olmadık anlarda mahveden; bir anda hayatımızı değiştiren, ya bizi çok mutlu edenler ya da üzenler... Doğrular, hayatımızın olmazsa olmazları. Ama bu doğruları bulmak, sandığımız kadar kolay mı?

Aslında doğrular, gözümüzün önünde durur ama biz onları görmeyiz. Biz onları göremeyiz, görmek istemeyiz. İnsanlar, hep doğrularını ararlar. Doğru üniversiteyi, doğru mesleği, doğru hayat arkadaşını... Neden hep doğru geleceği bulmaya çalışırız? Doğru şu amı bulsak, o bize doğru geleceği getirmez mi?

Hayatımızda her şey doğru olsaydı, geçmişte bizi mutlu edenler; o zaman doğru sandıklarımız, şimdi bizi çok üzen yanlışlarımız olmasaydı, yine biz; biz olur muyduk? Peki ya doğrular bizi üzüyorsa, kendi yanlışlarımızla mutlu olmak suç mu?

Tutkularımız olmasa, daha mı doğru olur? Her şeye bu kadar çok bağlanmasak... İnsanları hayatımızın merkezine koymasak, bazı şeyleri hayatımızın olmazsa olmazları yapmasak... Hayatımızda her şeyden biraz olsa, aşırıya kaçmadan. Biraz doğru, biraz yanlış, biraz tutku, heyecan, üzüntü, hayal kırıklığı yaşasak. Bunlar bizi, er ya da geç doğruya ulaştırmaz mı?

Daha çok genciz, birçok yanlışımız var. Bizi düşürdü ve artık dizlerimizde bu yanlışların hatırası yara izlerimiz var. Eğer yanlışlarımızı düzeltmezsek, kocaman bir karanlık bizi bekliyor. Kendi kocaman karanlığımız... Bir şeyler yapmadan defalarca düşün, yanlış olmasın. Ya farkına vardığında, hayatın sona ermiş olursa? Erken farkına varırsan, yeniden bir hayat kurma şansın olur. Seni karanlıktan kurtaracak kişiyi beklersin.

Ama ya elinden tutmazsa?

Aslınur ALA
10-C

İstemsiz Bir İçe Bakış

Karanlık bastırduğunda, ay henüz göğe tırmanmamışken; ılık, yıldızlı bir gökyüzü ve son derece çekici bir uçurum. Hayatım galiba, ilk kez, gerçekten, benim ellerimde. Aklımdaki tüm bu soruları, sorunları bırakmak ve abadi bilinmezliğe kestirme bir rota çizmek benim ellerimde. Ve ilk kez kendimi gerçekten güçlü hissetme duygusu. Nedenlerimi düşündüm sonra, kendime itiraf edemediklerimi bile. Bir bir saklandıkları yerden bulup midem bulanmaya, nefesim hızlanmaya ve kalbim teklemeye başlayana kadar özümstedim onları. Hüzünle gülümsedim. Asla bir konuda en olamamıştım.”Bu işi, yapsa yapsa o yapar.” lafı sanırım benim için asla kullanılmayacak. Ne spora ne de müziğe yeteneğim olduğu söylenebilir. Yeteneğimin olduğunu düşündüğüm alanları ise, göstermeye bile acizim. Ne okulda ne de evde en sevildim. Ne okulda, ne ailemde. İşin, o son söylediğim kısmı da karışık aslında; onlar beni elbette çok seviyorlar, ama onların kızı olduğum için mi? Ben olduğum için mi? Garip değil mi? Elimde olan, 3 kuruş sevgiden bile emin değilim.

Girdiğim ortamlarda, ilk başta kendime güvenir, samimi ve konuşkan olurum ama bunları kaybetmem için isabetli tek bir söz yeter de. Ondan sonra elimde enkaza dönmüş bir beyin, bol bol mide bulantısı ve göğsüme oturan bir ökütle birlikte eve yollanırım. Uzun lafın çok kısası “özgüvensizim.” Hâlbuki ailemin yanında –anneannemin pirinçten taş ayıklaması gibi- nereye saklansa da bulup çıkardığım o güzel iğneleyici laflar, evden çıkar çıkmaz, asıl lazım olduklarında, yatağımda mışıl mışıl uyurlar. Tabi haliyle, gece olup kendilerini rahatsız ettiğimde; hemen uyanıp arkadan düşünölmüş, işe yaramayan sözler olarak; beni yataкта döndüre döndüre bir güzel pişirir, sınırlarımı yavaş yavaş ayırırlardı. Fiziksel anlamda da iddia olduğum söylenemezdi; ama bunu o kadar önemsemiyordum çünkü ne insanlar tanımıştım bunu önemsetmeyen. Ben hep ortalamaydım. Sonra kendime gülümsedim, ebediyetin kenarından bir adım geri çekildim. Elimde hep, olamadıklarım ve yapamadıklarım vardı. Ve ben kaçmayı düşünüyordum. Daha öncede hep kaçmıştım zaten. Sanırım artık, oturup geçmişi gülümsemeyle kabullenmeli ve sonra ilerilere; yaşama hırsı, merak ve her şeyden çok küçük bir kahkaha ile bakabilmeliydim. Gülümsedim, en azından fikirlerim vardı ve savaşıyordum. Galiba, düşündüğüm kadar korkak değildim. Her şeye rağmen ailem ve dostlarım vardı. Bu düşünmeden güç aldım ve ardına melankoliyi sakladığımı kapılarımı yavaşça açtım, uçurumdan döndüm.

“ Biliyorum.” dedim. Zor olamı seçtin ama başaracağına eminim.

Sinem Derin
10/F

Çağımızın Hastalığı “Kanser”

Bu yazıyı yazmaya karar verdikten sonra araştırmaya yapmaya başladım. İsterseniz kısa bir bilgi vereyim. Kanser, hücrelerde DNA'nın hasarı sonucu hücrelerin kontrolsüz veya anormal bir şekilde büyümesi ve çoğalmasıdır.

Açıkçası burada sizlere çok fazla tıbbi terimin olduğu bir yazı yazmak istemem. Ancak ülkemizde, bu tür konular sürekli olarak konuşulduğu için; herkes tıp okumuş gibi konuşabiliyor. Eskiden burnu akan bir insana “Hasta mısınız?” diye sorulduğunda ” Grip olmuşum.” gibi cevaplar gelirdi. Artık verilen cevap şöyle; “Üst solunum yolu enfeksiyonu”.

Neyse konumuza geri dönecek olursak, günümüzde çok fazla kanser hastası var. Ve kanser eskisi kadar korkulacak bir hastalık değil. Her yerde söylendiği gibi erken teşhis ve moral çok önemli. Bildiğimiz bir başka şey ise, kanserin iyi huylu veya kötü huylu olması. ”İyi huylu tümörler kanser değildir. Komşu bölgelere yayılmazlar. Sınırları belirgindir. Komşu dokuları eritmezler. Bu hücreler farklılaşmışlardır ancak yine de orijinlerini tahmin etmek mümkündür. Tamamen çıkartıldığı zaman genellikle tekrarlamazlar. Kötü huylu tümörler ise, kanser olarak adlandırılır. Komşu organ ve dokulara yayılırlar, kemik doku ile karşılaştıklarında onu dahi eritirler. Sınırları belirsizdir. Kötü huylu tümörü oluşturan hücreler o kadar farklılaşmışlardır ki orijinlerinin ne olduğunu söylemek imkânsızdır. Lenf ve kan yoluyla uzak organlara da yayılırlar.”

Tedaviye geldiğimizde ise; her şeyden önce, tüm hastalıkların tedavilerinde olduğu gibi, esas rolü vücudun” Bağışıklık Sistemi” üstlenmektedir. Bağışıklık sistemini zayıflatan etmenlerin ortadan kaldırılması, tedavinin ilk basamağıdır. Kanserli hücrelerin, ne kadar ve nerelere dağıldığını tespit etmek olanaksız olduğundan, kanser tedavisi gören hastaların bağışıklık sistemlerinin güçlendirilerek, bu yayılmış hücreleri yok etmesi arzu edilen bir durumdur.

Kanser hastalığı konusunda, siz sevgili okuyucularımızı bilgilendirmek istedim. Umarım hepimizin aklında bir şeyler kalmıştır. Bu yazıyı yazmamdaki en büyük etken olan sevgili amcam Hilmi Kayhan'ın, bir an önce iyileşeceğine yürekten inanıyorum, bir sözülle yazıma son vermek istiyorum: **KANSER DÜNKÜ ÇOCUK, BİZ ANADOLUYUZ...**

Bariş KAYIHAN
11/D

HAYAT BİLMECESİ

Kaybetmişsen hayat arkadaşını,
Hayatın yarısını...
İçemezsin bir bardak suyu,
Kalır hep suyun yarısı...

Tek oturursun masaya,
Ve yalnız sarılırsın yorgana...
Elini uzattığında bir el uzanmaz,
Bir parça toprağı bir mermer
parçasını özlersin...
Donmuş görüntüsüyle günlerce
konuşursun.
Birlikte ağlar ve gülersin bir
fotağrafla,
Delice, umarsızca...
Yatağın yarısına hiç yatmaz,
Her akşam iki yemek tabağı çıkarırsın.
Sinemaya iki bilet alırsın.
O öldüğünde onunla ölmüşsündür.
Elinde kalan sadece sabrındır...

BİZE ÖYLE GELSE

Durdurmak zamanı,
Ve sessiz çığlıklarla terk etmek,
Beklenmedik bir anda,
Beklenmedik bir halde.
Unutmak sevdiklerini,
Unutmak sevmediklerini,
Kolayca ve gizlice,
Bize öyle gelmese de.

Ne kadar kaldı ki yaşamaya,
Kaç çeyrek, kaç dakika,
İşte yaşam bu kadar kısa.
Yaşarsın, ölürsün,
Kolayca ve sessizce,
Bize öyle gelmese de...

Bengü Yiğit 10/C

Su Gibi Ol...

Gürültü ve patırtının ortasında sükûnetle dolaş, sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma.

Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe, herkesle dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında, verebileceğin en iyi karşılık; unutmak olsun. Bağışla ve unut. Ama kimseye teslim olma.

İçten ol telaşsız, kısa ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver.

Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları, çünkü dünyada herkesin bir öyküsü vardır.

Yalnız planlarının değil, başarılarının da tadını çıkartmaya çalış.

İşinle ne kadar küçük olursa olsun ilgilen, hayattaki tek dayanağın odur. Seveceğin bir iş seçersen, yaşamında bir an bile çalışmış olmazsın. İşini öyle sev ki, başarılarıyla bedenini ve yüreğini güçlendirirken, verdiklerinle de yepyeni hayatlar başlatmış ol.

Sevmediğin zaman, sever gibi yapma. Çevrene önerilerde bulun ama hükmetme. İnsanları yargılarsan, onları sevmeye zamanın kalmaz.

Ve unutma ki, insanlığın yüzyıllardır öğrendikleri, sonsuz uzunlukta bir kumsalın, tek kum taneciklerinden daha fazla değildir.

Aşka burun kıvrırma sakın, o çöl ortasında yemyeşil bir bahçedir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bir bakıma ihtiyacı olduğunu unutma.

Kaybetmeyi, ahlaksız bir kazanca tercih et. İlkinin acısı bir an, ötekinin vicdan azabı bir ömür boyu sürer.

Bazı idealler o kadar değerlidir ki, o yolda mağlup olman bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras, dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme, gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek; teslim et geçmişe.

Yapamayacağın şeylerin, yapabileceklerini engellemesine izin verme.

Rüzgârın yönünü değiştiremediğin zaman, yelkenlerini rüzgâra göre ayarla. Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil; gemiyi limana getirip getirmediğinle ilgilenir.

Hatırlar mısın doğduğun zamanları, sen ağlarken; herkes sevinçle gülümsüyordu. Öyle bir ömür geçir ki, herkes ağlasın öldüğünde, sen mutlulukla gülümse.

Sabırlı, şefkatli, bağışlayıcı ol. Eninde sonunda, bütün servetin sensin.

Görmeye çalış ki, bütün pislğine ve kalleşliğine rağmen dünya; insanoğlunun biricik güzel mekânıdır.

SUDA YEŞEREN MEDENİYETLER

Medeniyetlerin ortaya çıkmasında; verimli tarım alanlar, yerleşik hayata geçiş, önemli su kaynakları, yer şekilleri, korunaklı limanlar gibi etmenler etkili olmuştur. Çin'de Sarı Nehir, Hindistan'da İndus ve Ganj, Mezopotamya'da Fırat ve Dicle, Mısırdaki Nil, Amerika'da Mississippi ve Amazon, Avrupa'da Tuna boyları birer medeniyet havzasıdır.

Medeniyetler, verimli tarım alanlarının ortasında; ulaşım bakımından elverişli pazar yerleri olarak ortaya çıkmışlardır. Birçoğunun, temel geçim kaynağı tarımsal faaliyetler olduğu için, nehirlerin medeniyetlerin kurulmasında ve gelişmesinde büyük etkisi vardır.

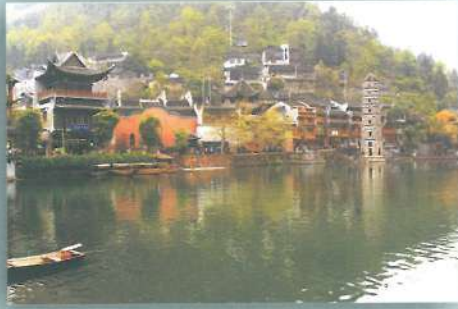
HİNT MEDENİYETİ

Bugünkü Pakistan, Hindistan ve Bangladeş ülkelerinin toprakları üzerinde kurulmuştur. **İndus, Ganj ve Brahmaputra** nehirleri medeniyetin kurulmasında etkilidir. Türk, Çin, Moğol Medeniyetlerinden etkilenmişlerdir.

ÇİN MEDENİYETİ

Sarı Irmak (Hoang Ho) ve **Gök ırmak (Yangçe)** çevresinde kurulmuşlardır. Tıp, matematik ve astronomi alanında da ileri gitmişlerdir. Çinliler kendilerine özgü bir yazı kullanmışlar, barut, pusula, kâğıt, matbaa ve mürekkebi icat ederek dünya medeniyetinin gelişmesine katkıda bulunmuşlardır. Askeri teşkilatlanmalarda Hunlardan örnek aldılar. Hun saldırılarına karşı Çin Seddi'ni yapmışlardır.

KIZILIRMAK NEHRİ-HİTİT MEDENİYETİ

Hititler, Anadolu'ya M.Ö. 2000'lerde gelmiş, **Kızılırmak** kenarındaki uygarlıktır. Buradan yayılmış, Anadolu'nun önemli kısmına hâkim olmuşlardır. İlk yerleşim yerleri ve başkentleri Hattuşaş'tır. Hititler devrinde, tarihte bilinen ilk yazılı anlaşma olan Kadeş Anlaşması yapılmıştır. Anadolu'daki ilk kanunları oluşturmuşlardır.

MAVERAÜNNEHİR-İSLAM MEDENİYETİ

Maveraünnehir, nehrin ötesi anlamına gelir. **Seyhun ve Ceyhun** nehirlerini arasındadır. Semerkand ve Buhara gibi İslam medeniyetinin iki başkentini arasında bulundurur. İslâm dünyasında ilk kâğıt değirmeni Semerkand'da yapılır. Şehir, birçok tarihi önemli eseri barındırır. Buhara, dünya çapında birçok âlim yetiştirmiş şehirdir. Tarık bin Ziyad, Cebelitarık'ta suyun kenarında Endülüs Emevi devletini kurmuş, Hıristiyan Avrupa kralları dahi çocuklarını bu Müslüman ülkedeki eğitime, terbiyeye yollamışlardır.

SAKARYA NEHRİ-OSMANLI MEDENİYETİ

Sakarya Nehri, Kuzeybatı Anadolu'dadır. Kayı boyu 1227 yılında Anadolu'ya geldi. Ertuğrul Gazi, Sakarya Nehri yakınlarındaki Söğüt ve Domaniç'e yerleşti. Tahminen o zamanlar 4.000 kişilerdi. Ardından buraların çevresini de fethettiler. Ertuğrul Gazi'nin ölümüyle yerine oğlu Osman Gazi geçti. 1453 yılına kadar Osmanlı Devleti gelişme sürecinde birçok yeri, Avrupa ve Anadolu'nun önemli kısmını fethetti. Sokullu Mehmed Paşa'nın ölümüne kadar hep gelişti. Kültür ve medeniyetin simgesi oldu.

Merdivenli İşlemde Kısa Yol

$$\begin{array}{r} 6 \\ 5 \\ \hline 7 \\ 3 \\ \hline 2 \\ 4 \\ \hline 5 \\ 3 \\ \hline 6 \\ 3 \\ \hline 1 \end{array} = ?$$

Öncelikle en alttaki sayı olan 1'i iki üstündeki sayı olan 6 ile çarpıyoruz çıkan cevap 6. Çıkan cevabı da 6'nın yerine yazıyoruz ve ilk işlemi bitiriyoruz. Sonra en altta kalan 3'ü iki üstündeki sayıyla yani 3 ile çarpıyoruz. Cevap 9. Cevabı üstteki 3'ün yerine yazıyoruz. Şimdi en altta kalan sayı 6 bunu alıp iki üstündeki sayıyla yani 5 ile çarpıyoruz cevap 30 bunu 5'in yerine yazıyoruz. Şimdi sıra 9 da bunu da alıp iki üstündeki sayı olan 4 ile çarpıyoruz. Cevap 36. En altta artık 30 var bunu da iki üstündeki sayıyla yani 2 ile çarpınca cevabı 60 buluyoruz. Sıra 36'da bunu da iki üstünde olan 3 ile çarpıyoruz cevap 108. Şimdi de en altta kalan sayı yani 60'ı iki üstündeki sayı olan 7 ile çarpıyoruz cevap 420. En son kalan işlemi normal ters çevirip çarpma şeklinde yapıyoruz.

$$\frac{6}{5} \times \frac{108}{2100} = \frac{54}{175}$$

Ali Cem Çakmak
9/D

Fibonacci Dizi Sayısı

Daha önce 6. yüzyılda Hintli matematikçiler tarafından bulunmuş olan bu sayı dizisi, Liber Abaci'nin kitabında; tavşanların üremesiyle ilgili problemin hesaplanması sonucu, Fibonacci tarafından 1202 yılında ortaya konmuştur.

Dizinin ilk sayı değeri 0, ikincisi 1 ve her ardışık elemanı da önceki iki elemanın değerinin toplamı alınarak bulunur ve bu halde 0, 1, 1(1+0), 2(1+1), 3(2+1), 5(3+2), 8(5+3), 13(8+5), 21(13+8)... şeklinde artar. Ya da 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987... vb gösterilebilir. Fibonacci dizisi Grek alfabesi fi (Φ) harfiyle gösterilir.

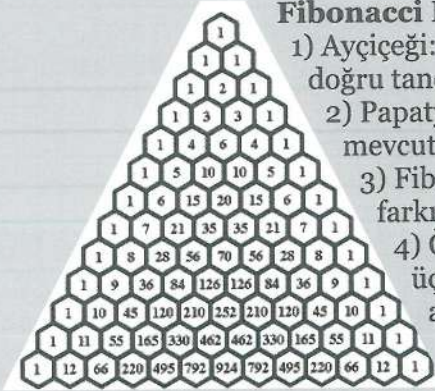
Bu dizinin ileri elemanlarında, bir sonraki elemanın bir öncekine oranı "Altın oran" adı verilen, yaklaşık 1,618 (1:0,618) değerine eşit bir sayıyı verir.

Doğadaki canlılardaki organların oranı altın oran adı verilen 1,618... sayısına uygunluk gösterir.

$$F_n = F(n) = \begin{cases} 0 & n = 0; \\ 1 & n = 1; \\ F(n-1) + F(n-2) & n > 1. \end{cases} \quad \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}} = \frac{\varphi^n - (\varphi - \sqrt{5})^n}{\sqrt{5}}$$

A. Bilal Akarçay
9/A

Fibonacci Dizisinin Görüldüğü ve Kullanıldığı Yerler

1) Ayçiçeği: Ayçiçeği'nin merkezinden dışarıya doğru sağdan sola ve soldan sağa doğru taneler sayıldığında çıkan sayılar Fibonacci Dizisinin ardışık terimleridir
2) Papatya: Papatyada da ayçiçeğinde olduğu gibi bir Fibonacci Dizisi mevcuttur

3) Fibonacci Dizisinin Fark Dizisi: Fibonacci Dizisindeki ardışık terimlerin farkıyla oluşan dizi de Fibonacci Dizisidir

4) Ömer Hayyam veya Pascal veya Binom Üçgeni: Ömer Hayyam üçgenindeki tüm katsayılar veya terimler yazılıp çapraz toplamları alındığında Fibonacci Dizisi ortaya çıkar

5) Tavşan: Bu dizi tavşanların üremesinden ilham alınarak keşfedilmiştir.

6) Çam Kozalağı: Çam kozalağındaki taneler kozalağın altındaki sabit

bir noktadan kozalağın tepesindeki başka bir sabit noktaya doğru spiraller (eğriler) oluşturarak çıkarlar İşte bu taneler soldan sağa ve sağdan sola sayıldığında çıkan sayılar, Fibonacci Dizisi'nin ardışık terimleridir

7) Tütün: Tütün Bitkisinin yapraklarının dizilişinde bir Fibonacci Dizisi söz konusudur; yani yaprakların diziliminde bu dizi mevcuttur Bundan dolayı tütün bitkisi Güneş'ten en iyi şekilde güneş ışığı ve havadan en iyi şekilde karbondioksit alarak fotosentezi mükemmel bir şekilde gerçekleştirir

8) Eğrelti Otu: Tütün bitkisindeki özellik, Eğrelti Otu'nda da vardır

9) Mimar Sinan'ın da birçok eserinde Fibonacci Dizisi görülmektedir Mesela Süleymaniye ve Selimiye Camileri'nin minarelerinde bu dizi mevcuttur

Matematik bizim her günümüzde vardır. Şimdi herhangi bir günü ele alalım : “Yatmadan önce, çalar saatimizi saat 6.30’a kurduk (Zaman Ölçüsü). Bu saatte uyandıktan sonra kahvaltımızı yapıp evden dışarı çıktık. Dışarıda dolmuş bekledik ve dolmuş geldi. Dolmuş 1 TL verdik o da bize 25 Kr geri verdi (Dört İşlem). Okula geldiğimizde okulun yanındaki kırtasiyeden bir kalem aldık (Dört İşlem). Okulda derse girdik. Derste teneffüse kalan süreyi hesapladık (Zaman Ölçüleri). Teneffüste kantinden bir şey aldık ve fiyatını dışarıyla karşılaştırdık (Dört İşlem, Tam Sayılar). Tekrar derse girdik, ders teknoloji tasarım dersiydi. Bu derste bir proje yapmamız gerekiyordu ve projeyi yaparken metreyi kullandık (Uzunluk Ölçüleri). Dersler bittiğinde evimize gittik. Evde öğle yemeği olarak omlet yaptık. Omleti yaparken tuzu, omlete göre oranladık (Oran Orantı). Daha sonra basketbol oynamaya gittik ve maçta 5 faul yaptığımız için oyun dışı kaldık (Tam Sayılar). Evde akşam yemeğini yemek üzereyken sadece yarım ekmek olduğunu, diğer yarısını öğlede yediğimizi hatırladık (Rasyonel Sayılar) .Markete gidip bir ekmek daha aldık. 1 TL verip 50 Kr geri aldık (Dört İşlem). Akşam yemeğinden sonra ders çalıştık, biraz bilgisayar oynadık, çalar saatimizi saat 6.30’a kurduk (Zaman Ölçüsü) ve yattık.”

Hiram Huzeyfe Yakut 9-B

Ünlü Matematikçiler

Ömer Hayyam

Matematikçi, astronot, filozof ve şair olarak bilinen ÖMER HAYYAM... Selçuklu döneminin yetiştirdiği büyük matematikçi ve astronomlardandır. Edebiyat, tıp, tarih, hukuk ve astronomi konularında geniş bilgisiyle ünlüdür. Fizik, Cebir, Geometri ve Yüksek Matematik alanlarında önemli çalışmaları olan Hayyam için zamanının tüm bilgilerini bildiği söylenir. Bilim adına birçok kitabı vardır. Bu kitaplardan özellikle Cebir kitabı Doğuda matematik dünyasında uzun yıllar etkili olmuştur.

Euclid (Öklid)

Öklid çağlar boyu yalnız matematik dünyasının değil, matematikle yakından ilgilenen hemen herkesin gözünde özenilen, yetkin bir örnektir. Öklid, M.Ö. 300 sıralarında yazdığı 13 ciltlik yapıtıyla ünlüdür. Bu yapıt, geometriyi (dolayısıyla matematiği) ispat bağlamında aksiyomatik bir dizge olarak işleyen, ilk kapsamlı çalışmadır.

Ali Kuşçu

Küçük yaştan itibaren matematik ve astronomiye ilgi duyan Ali Kuşçu, Ali Kuşçu, Fatih Külliyesi'nin programlarını hazırlamış, astronomi ve matematik dersleri vermiştir. Ayrıca İstanbul'un enlem ve boylamını ölçmüş ve çeşitli Güneş saatleri de yapmıştır. Hall-ü Eşkâl-i Kamer (Ay Safhalarının Açıklanması) adlı risale ile Şerh-i Tecrîd adlı eserini yazmıştır.

Cahit Arf

Ülkemizde matematiğin simgesi haline gelen matematikçi Cahit ARF. Cebir, sayılar teorisi, elastisite teorisi, analiz, geometri ve mühendislik matematiği gibi çok çeşitli alanlarda yaptığı çalışmalarla matematiğe temel katkılarda bulunmuş, yapısal ve kalıcı sonuçlar elde etmiştir.

YONCA SİPAHI 10/C

Altın Elbiseli Adam

Adı "Altın Elbiseli Adam" olarak geçen, Kazakistan'da Alma-Ata'nın yakınındaki Esik höyüğünden çıkarılan ve M.Ö. 5. yüzyılda yaşamış bir Türk tiginine ait; çizmesinden başlığına, kemerinden kılıçlarına kadar her şeyi saf altın olan bir elbise ve ticine ait pek çok eşya. Halen Alma-Ata müzesinde bulunan bu elbise ve diğer eşyalar, 25 asırlık geçmişten Türk tarihine ışık tutan belgelerdir. Saf altından yapılan böyle bir elbise, dünyanın başka hiçbir yerinde yok. Tarihçiler, bu elbisenin bir Türk tiginine (prensine) ait olduğunu söylüyor, fakat tiginin kimliğini henüz bilinmiyor.

Rusların Kurnazlığı

1960'lı yıllarda ABD ile Sovyetler Birliği uzaya insanlı araç gönderen ilk ülke olma yarışı içindeydiler. Teknolojileri o yıllarda birbirine çok yakındı. İki ülkenin de yürüttüğü projeler, hemen hemen aynı zamanda bitecekti. Bilim adamları zamana karşı bir yarış içindeydiler. Fakat Amerikalı bilim adamları, akıllarına daha önce hiç gelmeyen bir sorunla karşılaştılar. Astronotların, yerçekimsiz ortamda; not tutmak için kullandığı tükenmez kalemlerin mürekkebi, kalemın üstünde birikiyor ve yazı yazılamıyordu. O yıllarda bilgisayarlar bu kadar küçük boyutlarda olmadığından, kâğıda not almak kaçınılmazdı. Bu sorunu gidermek için, projeyi geciktirmek pahasına, NASA binlerce dolar harcaıyıp uzayda yazabilen bir kalem geliştirdi.

Diğer yanda, Rus bilim adamları da aynı sorunu fark etti. Ancak onlar sorunu, çok daha çabuk ve ucuza çözdüler. Yörüngeye çıkacak olan Yuri Gagarin'in eline bir kurşun kalem verdiler. Böylece, uzaya insan gönderen ilk ülke Sovyetler Birliği oldu. NASA, bu onuru elde edememenin, böylesi aptalca bir sebepten kaynaklandığını; kamuoyuna açıklamadı.

Londra British Museum'da 3000 Yıllık Mısır Firavunu, II.Ramses

Süveyş kanalı açılırken, denizin kenarında küçük bir tepelikte bulunmuş ve Londra'ya getirilmiştir. Güçlü ordularıyla Hz. Musa'ya meydan okuyan Firavun II.Ramses'in son hali. Firavunun cesedi halen İngiltere – Londra British müzesinde EA32751 kod numarasıyla sergilenmektedir. Vücudu hiç bozulmamış, etleri çürümemiş ve tüyleri dahi dökülmemiş şekilde bulunmuştur.

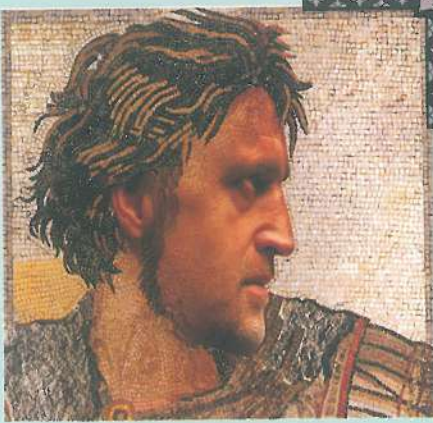

Büyük İskender'in Vasiyeti

Büyük İskender, bir gün vezirlerini toplamış ve onlara:

– Ben öldüğümde cenaze merasimimi, söylediğim gibi yapın demiş! Ülkemin dört bir yanından, tebaamdan olan insanları çağırın! Cenazemin önünden askerlerim yürüsünler silahlarıyla, cenazemin sağından âlimler yürüsünler kitaplarıyla, cenazemin solundan zenginler yürüsünler mallarıyla, cenazemin arkasından ise fakirler ve garipler yürüsünler gözyaşı ve dualarıyla! Sağ elime bir altın küre verin, sol elimi ise boş bırakın, demiş! Vezirler Büyük İskender'in bu söyledikleri karşısında şaşırılmışlar. "Bunu bilse Büyük İskender'in hocası Diyogen bilebilir." demişler ve Diyogen'e sormaya karar vermişler. Vezirleri dinleyen Diyogen:

- "İskender'in ne kadar büyük olduğunu, bir kez daha anladım. Cenazenin önünden yürüyen askerler, ölümüne silahlarıyla dahi engel olamadılar, cenazenin sağından yürüyen âlimler, ölümüne kitaplarıyla dahi engel olamadılar. Cenazenin solundan yürüyen zenginler, ölümüne mallarıyla dahi engel olamadılar ve cenazenin arkasından yürüyen fakirler ve garipler, ölümüne gözyaşı ve dualarıyla dahi engel olamadılar. Sağ elindeki altın küre, bu dünyada sahip olabileceği her şeye sahip olduğunu; sol elinin boş olması ise, bu dünyaya ELİ BOŞ gelip, ELİ BOŞ gittiğini anlatır." demiş.

İstanbul'un Fethi

Hazırlıklar

Fetih için, büyük toplar yapıldı ama toplar; ilk denemede, ek yerinden ayrıldı. Sonra toplar, iki parça olarak yapıldı. Uzunluğu 5,5 metre, yarıçapı 92 cm ve ağırlığı 18 ton olan "Türk Ejderhası" ndan başarılı sonuç alındı.

Savaş

Osmanlı'nın en büyük gemisi bile, Venedik donanmasındaki gemilerden küçük ve donanımsızdı.

2. Mehmet, ok atar gibi havaya dikilebilecek; Pera surlarını aşabilecek bir top projesi çizdi. Dökülen toplarla, planlanan atış yapıldı. Bizans'ın, gökten düştüğünü sandığı toplarla gemiler batırıldı.

Ağaçlardan kesilen kızaklarla, raylı bir sistem yapıldı. Karaya yaklaşmış 80 gemi, halatlarla güçlükle kaydırılıyordu. Gemiler tepeye çıktığında, yelkenler açıldı. Rüzgârın etkisiyle; 2 saat içinde 70 parçalık filo, Haliç'e indirildi.

Kalasalardan, tekerlekli bir kule yapıldı ve etrafı deve derisiyle kaplandı. Karşısında surları aşan kuleyi gördüğünde Bizans, önce ne yapacağını bilemedi ancak Grejuva ateşi ile kuleyi, içindeki askerlerle birlikte yaktı.

Osmanlı top atışını, üçgen şeklinde yapıyordu. Bu şekilde surlarda, daha zor kapanacak delikler açılıyordu. Delikler çoğalınca, hücumla geçildi. Bizans, Türk askerlerini oklarla alt edemeyince; çareyi surlardan kaynar yağ dökmekte buldu. Büyük bir azimle savaşan Türk askerleri, sonunda Türk bayrağını surlara dikti.

Sonrasında

Roma halkı korkuyla Ayasofya'ya sığınmış dua ediyordu. 2. Mehmet, yağmalama yapılmayacağını söyledi. Ayasofya hariç diğer kiliselerde, ibadete devam edildi.

Kral, köylü kıyafeti giymiş kaçıyordu. Onu, erguvan rengi ayakkabılarından tanıdılar. Erguvan rengini sadece, kraliyet ailesi giyiyordu.

Sevdiğinizi İspat Zamanı Geldi

Pers hükümdarı Serhas, Yunanistan ile yaptığı savaşta mağlup ve perişan olmuştu. Kıyıda yanmamış olan gemilerden birine binip Akdeniz'e açıldı. Ancak yolda fırtına başlayınca Serhas gemi kaptanına:

-“Şimdi nasıl yapacağız?” dedi. Gemi kaptanı da:

-“Geminin yükü ağır, hafifletmek gerek” diye cevap verdi.

Pers hükümdarı gemide bulunan askerlerine:

-“İşte artık hükümdarınızı sevdiğinizi ispat edecek zaman geldi. Hayatım sizin elinizde” dedi. Bu sözler üzerine Pers askerleri kendilerini teker teker Akdeniz'in mavi sularına bıraktılar. Geminin yükünü hafifletmiş ve Serhas'ın da hayatı kurtulmuştu. Kıyıya çıkan Serhas, kaptana teşekkür ettikten sonra ona ayrıca altın bir taç da hediye etti. Fakat bir müddet sonra yüzlerce Perslinin, ölümüne sebep olan kaptanı da öldürmekten çekinmedi.

Zehirli Şarap

Uzun Hasan öldükten sonra, yerine oğlu Yakup hükümdar olmuştu. Ancak Yakup'un annesi Begüm Hatun, diğer oğlu Yusuf'u hükümdar yapmak istediğinden; Yakup'u zehirlemeye karar verdi. Hazırladığı zehirli şarap şişesini, Yakup'un görebileceği bir yere koydu. Yakup ile Yusuf beraberce avdan dönüyorlardı. İkisi de, susuz ve yorgundu. Buzlu şarap bardağını görünce, evvela Yakup içti; daha sonra da Yusuf içmeye başladı. Tam bu sırada içeri giren Begüm Hatun, manzarayı görünce; oğlunun üzerine atılıp, geri kalanını da kendisi içerek; hayatına son verdiği gibi, iki oğlunun da ölümüne sebep oldu.

ATATÜRK

Bir damın duvarının dibinde, iki çocuk oturuyor. Biri diğerine harıl harıl bir şeyler anlatıyor gölgede. Vakit öğle, hava sıcak. Güneşin hararetine dayanamayan toprak yanıyor sanki. Beynim çatlayacak gibi oluyor.

Çocukların yanına doğru yürüyorum.

Konuşmaktan vazgeçiyorlar. Yanlarında durmamı istemedikleri her hallerinden belli oluyor. Onları rahatsız etmek istemiyorum. Yoluma devam ediyorum. Köşeyi dönerken kulağıma "harp" sözü geliyor. Merak ederek duruyorum. Vücudumu hararet basıyor. Köşeye çömeliyorum. Biri anlatıyor... Nefesi bitene kadar, bunalana kadar durmadan, bıkmadan anlatıyor...

"-Sen bağma şimdi böyle ırahat olduğumuza." diyor."Esgiden neymişsek hele. Halımız harabımiş. Maallim ağnediydi. Gavurlar her yanımızı sarmış,her yanımızı almış...Senin ağnayacağıın yesir (esir) eylemiş aliyimizi (hepimizi).

-Vallah mı?

-Vallah ya... Maallim, bizim için heç gurtuluş yoğdu amma ATATÜRK gurtardı bizi diyi... Bag heyle (Nasıl) oluk (olmuş). Gavurlar bizi yesir ettiği vakıtlar, heç asgerimiz yogmuş, gavurlar herkişi (herkesi) öldiriyilermiş. O zamanaşı (o zamana kadar)ATATÜRK çıkmış, senin benim "edem (Ağabeyim) bubam" gibi adamları toplamış... Neçe harblar ettikten soğna, memleketi gurtarmış.

-Kimmişkine ATATÜRK?

-Çok büyük bir adammış. Maallim,"Memleketi gurdartıktan soğna, daha neler yaptı; ne eyilikler eyledi hele "diyi (diyor)...

-Bizim cami gadar büyükmiymiş?

Bu soruyu çocuk, hayli düşündükten sonra sordu. Bu saf köylü çocuğu dahi, anlatılanları her insanın yapamayacağını takdir ediyor. Ona göre ,o şartlar altında ,o fedakarlıkları yapabilmek için cami kadar, dev gibi olmalı...

O dev ki, eşini hiçbir millet yetiştiremedi...

Ali KUTLUAY

(Varlık Dergisi 1 Kasım 1957 Sayı:465)

Düzenleyen: Onur Can Kayaoğlu 9-D

Anı

Dünyanın en büyük uluslararası topluluğuna Türkiye'nin katılması için yapılan öneri karşısında Gazi Mustafa Kemal şöyle dedi:

"Başvurmayı düşünmüyoruz, fakat davet ederlerse katılırız". Topluluk, "Başvurma zorunluluğu" nu uygulamaktan ilk kez vazgeçti ve 43 üyenin oybirliğiyle, Türkiye'nin topluluğa davet edilmesine karar verdi. Bu davet üzerine Türkiye, Milletler Cemiyeti' ne katılmayı kabul etti. Yıl 1932 idi.

Atatürk'ün Cevaplayamadığı Tek Soru

Atatürk, Mersin'e yaptığı seyahatlerden birinde; şehirde gördüğü büyük binaları işaret ederek sormuş:

- Bu köşk kimin?
- Kirkor'un
- Ya şu koca bina?
- Yorgo'nun
- Ya şu?
- Solomon'un...

Atatürk, biraz da sinirlenerek sormuş:

-Onlar bu binaları yaparken siz nerede idiniz?

Toplananların arasından bir köylünün sesi duyulur:

-Biz Yemen'de, Tuna boylarında, Balkanlar'da, Arnavutluk dağlarında, Kafkaslarda, Çanakkale'de, Sakarya'da savaşıyorduk paşam...

Atatürk bu hatırasını naklederken:

-Hayatımda cevap veremediğim yegâne insan, bu aksakallı ihtiyar olmuştur, demiştir.

Atatürk'ün Gördüğü Son Rüya

26 Eylül 1938 tarihinde Atatürk, rahatsızlığı ile ilgili; ilk defa hafif bir koma atlatmıştı. Prof. Afet İnan, olayı şöyle anlatıyor: O geceyi rahatsız geçirdi. İlk komayı o zaman atlattı. Ertesi sabahki açıklamasında;

"Demek ölüm böyle olacak." diyerek uzun bir rüya gördüğünü anlattı. Salih'e söyle, ikimiz de kuyuya düştük, fakat o kurtuldu." dedi. Atatürk'ün gördüğü rüyadaki "kuyuya düşme" sembolü, kendisinin de söylediği gibi; ölümünün habercisiydi. Salih Bozok'un kuyudan kurtulması ise, Atatürk'ün vefat ettiği gün, buna çok üzülen Salih Bozok'un intihar girişiminden kurtarılmasını simgeliyordu.

Bu Atatürk'ün gerçekleşen son rüyasıydı.

Hayatımı değiştirmesini
beklediğim eller buz gibi
itelenirken kenara fark ettim
Yolum yine
Yalnızlar yoludur
Ne varacağım bir yer var
Ne duracağım bir durak
Sürüp atımı batan güneşe
Gidiyorum
Arkamda upuzun gölgemi
bırakarak
Ne varacağım bir yer var ne
duracağım bir durak
Gidiyorum

Servet Kıraç 11/D

Durakta bekleyen kız
Kırmızı montun
El emeği şapkan
Atkın kırmızı
Saat erken hava ayaz
Gök kırmızı
Üşümüş yanakların
Kırmızı
Parmaksız eldivenlerin
kırmızı
Uzun ince parmakların
Ojelerin kırmızı
Zannederim tebessüm
adın
Nitekim dudaklarında
kırmızı

12 FEN - B'den

Hör değiliz ya!!

Şık hatalarımızı her zaman yüzümüze vursa da püf noktaları söylemeyi ihmal etmeyen Fatma Hocamıza,

Tenefüs zili çaldığı anda cümlesini bile tamamlamadan koşar adım sınıfı terk eden İmmiğül Hocamıza,

Nölmaz? Olmaz!

Mehmet Sopaç Hocamıza,

Telefonurda sana Meleğim olan varsa bana atsin!

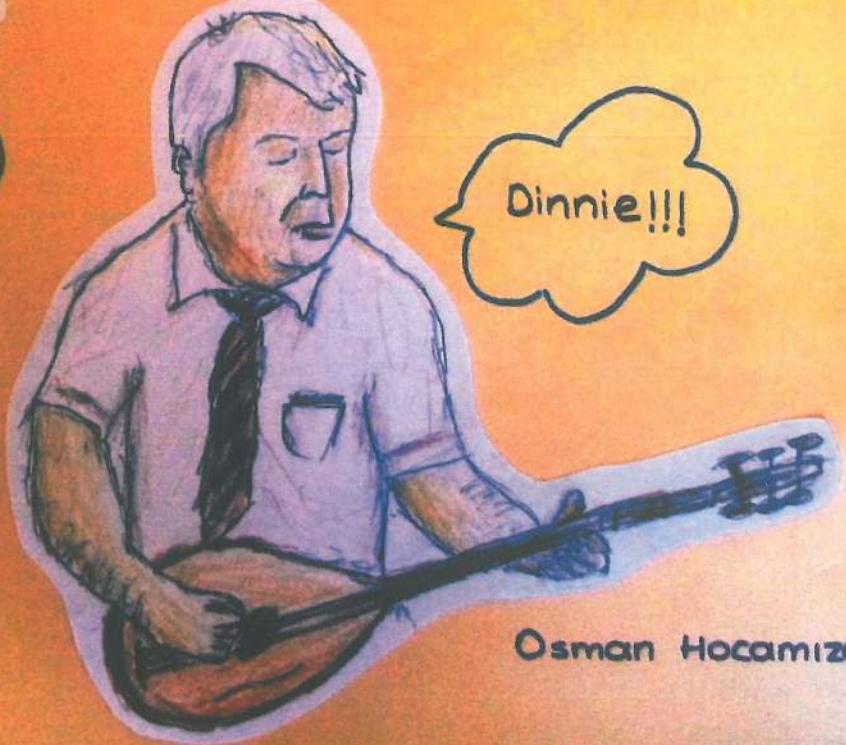
Okunmuş şekerleriyle zihnimiz açan, bahçemizi gölgesinde oturup meyvesinden yiyeceğimiz ağaçlarla donatan, YASUDA projesini mimarı Ökkeş Hocamıza,

Arkadaşlar, iyi misiniz siz ya? Akşam akşam kofayı mı yediniz?

Akşam saatinde dağılan dikkatimizi şekerli çikolata yiyerek toplayabileceğimize inanan Berna Hocamıza,

Dinnie!!!

Osman Hocamıza

Uu baby baby it's a wild world...

Murat Hocamıza,

Sene 86, o zamanlar DVD yok tabii...

Bilim İçin Ölen Bilim İnsanları

1. Karl Scheele: Bir farmakolog olan Scheele birçok kimyasal elementin bulucusu. Keşfettiği elementler arasında oksijen, molibden, tungsten, manganez ve klorin bulunmaktadır. Scheele'nin

en ilginç özelliği, çalıştığı kimyasalların tadına bakmak olarak bilinmektedir. Ölüm sebebi, hidrojen siyanürü tatmak olarak tarihe geçmiştir.

2. Jean-Francois de Rozier: Rozier balonla ilk uçuş yapan, buluşunu test eden insandır. Bu uçuş sırasında patlayan balonla hayatını kaybetmiş, hayatını hava yolunda kaybeden ilk insan olarak; tarihe

yazdırmıştır.

3. Sir David Brewster:

Mikroskoplardaki mercekler sistemini geliştiren İskoçyalı bilim insanı Brewster, bir ışık çalışmasında görme yeteneğinin dörtte üçünü kaybetmiş, yaşlılık dönemini kör olarak geçirmiştir.

4. Elizabeth Asheim:

Röntgen ışıkları üzerine çalışmalar yapan ve "X ışınları" nı daha iyi kullanmak için kendisini deney hayvanı gibi kullanarak bugün de kullandığımız birtakım ayarlamaları geliştiren bilim kadınıdır. O tarihlerde röntgen ışınlarının vücut üzerindeki negatif etkileri bilinmediğinden, vücudunun her organında gelişen kanserden dolayı hayatını kaybetmiştir.

5. Alexander Bogdanov:

"Genç insan kanı transferiyle gençleşilebilir mi?" sorusuna yanıt arayan Rus bilim adamı, hastalık testi yapmadan kendisine transfer ettiği; Malaryalı bir hastanın kaniyle hayatını kaybetmiştir.

6. Robert Bunsen:

"Bunsen burner" olarak bilinen, laboratuvarında kullandığımız ısıtıcı "bek"lerin bulucusu olan kimyager Bunsen, bulduğu beki test ederken kör olmuştur.

7. Sir Humphry Davy:

Üstün zekâsıyla bilinen İngiliz kimyager. Bulduğu gazların yanıcılık özelliğini test ederken yanarak ölmüştür.

8. Marie Curie: Radyasyon tedavisi üzerine çalışırken, radyasyondan dolayı kendinde lösemi gelişmiş; bu yüzden hayatını kaybetmiş, Nobel kimya ve fizik ödülü almış bir bilim kadınıdır .

9. Otto Lilienthal :

"Planörlerin Kralı" olarak bilinir. Yapay bir tepeden, kendisinin tasarımıyla planörle; 17 m yükseklikten düşerek yere çakılması sonucu omurgasını kırdı,

hayatını kaybetti.

10. Franz Reichelt: Modern bir paraşüt

gibi, giyeni yavaşça yere doğru indiren bir palto geliştirdi. Giysisini, Eyfel kulesinin güvertesinden; 60 metre yükseklikten denedi. Deneyde dümdüz aşağı doğru düşerek, hayatını kaybetti.

11. William Bullock:

Döner parçalara sahip matbaayı icat etti. Matbaalarından birini tamir etmeye çalışırken, bir ayağını dişlilerden birine kaptırdı. Tıbbi müdahaleye rağmen hayatını kaybetti.

Aslınur Ala 10/C
Yakup Çakır 9/A

Bilgisayar Oyunu Oynayanların Beyni Farklı

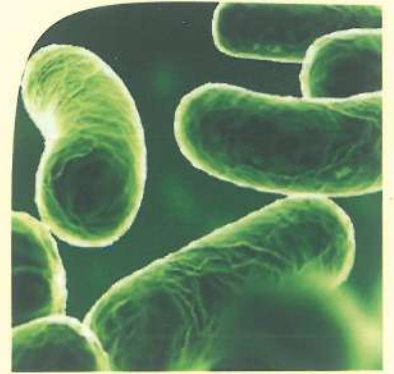
Düzenli olarak bilgisayar oyunu oynayanların beyninin, oynamayanlarınkinden farklı olduğu ortaya çıktı.

Bir grup bilim adamı, bilgisayar oyunları oynamanın beynin yapısında herhangi bir değişikliğe yol açıp açmadığını araştırdı. Araştırmacılar, hepsi 14 yaşında olan katılımcılara haftada kaç saatlerini bilgisayar oyunu oynayarak geçirdikleri sordu ve en az 9 saat oyun oynayanları, "düzenli oyun oynayanlar" olarak sınıflandırdı. Daha sonra yapılan beyin taramaları, düzenli oyun oynayanların beyinde ödül merkezi olarak bilinen "ventral striatum" bölgesinin daha geniş olduğunu ortaya çıkardı. Beynin güdül sistemine ana merkezlerinden biri olan bu bölge, kişi olumlu çevresel etkenlere maruz kaldığında ya da para kazanmak, lezzetli bir yemek yemek gibi haz verici eylemler sırasında aktif hale geçiyor. Beynin bu merkezi, uyuşturucu bağımlılığını ve gelişmiş muhakemeyi de kapsıyor.

Bulguları değerlendiren bilim adamları, şimdi de oyun oynamanın mı beyinde değişikliğe yol açtığını yoksa beyni farklılık gösteren kişilerin oyun oynamaya daha mı meyilli olduğunu belirlemeye çalışıyor.

Bakteriden Füze Yakıtı

Bilim adamları, "Kuenenia stuttgartiensis" bakterisinin, füze yakıtı olarak kullanılacak bir maddeyi doğal olarak üretebilen; bir protein kokteyli geliştirdiğini tespit ettiler. K. stuttgartiensis bakterisi, füzelerde yakıt olarak kullanılan bir kimyasal madde olan hidrazini (N₂H₄) üretmek için de ammonyumu kullanıyor. Konuya Amerikan Havacılık ve Uzay Dairesi'nin (NASA) büyük ilgi gösterdiği belirtiliyor.

Rahim Nakli

Yazıma bu konunun bendeki yerini anlatarak başlamalıyım. Okula başladığımdan beri tek bir hedefim var; jinekolog olmak. Geçen sene bu konuda biraz araştırma yapınca nakli yapılamayan organlardan birinin rahim olduğunu gördüm. Arkadaşıma ilk rahim naklini ben yapacağım demiştim. Hayallerim ağustos ayında gördüğüm bir haberle yıkıldı. "**Dünyada ilk rahim naklini TÜRKLER yaptı.**" **Rahim nakli nedir? Kimlere yapılır? İlk mi? Başarılı sonuca ulaşıldı mı? Bu sorulara cevap vermeye çalışacağım, araştırmalarım doğrultusunda.**

Ülkemizde Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Plastik Rekonstrüktif Cerrahi Estetik Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Ömer Özkan başkanlığındaki ekip tarafından gerçekleştirildi. Başarılı geçen

operasyonda kadavradan alınan rahim 21 yaşındaki genç kadına nakledildi.

Prof. Dr. Münire Erman Akar, Derya Sert'in hamilelik sürecinin başlayabilmesi için naklin üzerinden bir yıl geçmesi gerektiğini belirtti.

Kına Kanseri Önlüyor mu?

Gaziantep Üniversitesi'nde, halk arasında asırlardır kullanılan kınanın kanser gelişimini önleyici etkisi olup olmadığı araştırıldı!

Fareler üzerinde yapılan araştırma sonucunda, kınanın tümör gelişimini durdurduğu, kansere karşı mücadelede önemli rol oynayan enzimleri arttırdığı tespit edildi.

Onur Karsavuranoglu
10/F

Berfin Alkan
9/C

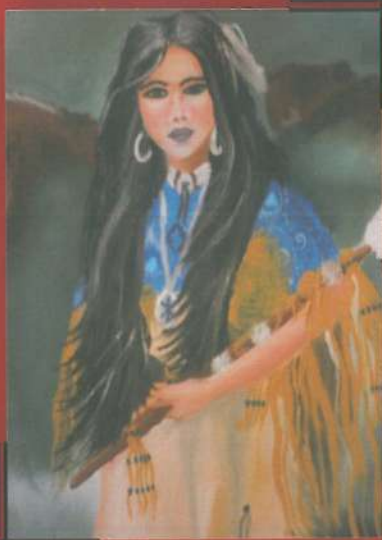

Hande Yıldırım
10/B

Ash Nur Ala
10/C

OL...

Siyah bir kuğu, beyazların içinden rahatça seçilebilen . Soğuk rüzgârda güvенеbileceğim bir kaşkol ol mesela... Kaşkolun iki kolu senmişsin gibi hissedeyim, sımsıcak tut beni...

Ya da beni güneşten koruyabilecek bir şapka. Yeri geldiğinde annem ol. Ağladığımda omzuna yaslanabileceğim, beni teselli edebilecek kocaman ayıcık... Gözlerinde hiçbir duyguyu görmeden, hissetmeden sadece destek ol bana. Her zaman gülen ağzın sevgi ve huzur doldursun boş kalbime, küçük kulakların anlattıklarına kayıtsız kalsın ama sonuna kadar dinlesin beni...

Gerektiğinde mutluluk ver bana, tıpkı bir çikolatanın ilk parçasıymışçasına... Her gün güldürebilirsin mesela, gerçekten ihtiyacım var buna. Gözlerim ağrıdığına gözlüğüm olup dinlendirebilirsin beni, yere düşünce kırılmayan, yarı yolda bırakmayacak bir gözlük... Romantik bir şarkı, beni hıçkırarak ağlatan, beni kendimde kaybedebilecek, Peter Pann'ın olduğuna inandırabilecek bir şarkı, radyoda... Seni dinlemeliyim defalarca, sıkılmadan her kelimeni beynime hapsedene kadar...

Gecenin karanlığında dolunay olabilirsin, bütün o parlaklığın ve göz alıcı ihtişamınla hem odamı hem beni büyüleyebilirsin, beyazlığa düşebilirim, sonsuz boşluktaki yerinle üşüyebilir...

Yazdığım her kelimenin, her hecenin ve her harfin içine işleyebilir, duymadığım hatta belki de hissetmediğim duyguların içine çekebilirsin beni...

Düşler ülkesinde gerçek masal kahramanım, samimiyetsiz bir ortamda ufak kahkaham, evden uzakta en iyi bavulum, güzel bir Pazar sabahı kahvaltım, spordan sonra kahvem, en sevdiğim, her satırını ezbere bildiğim Nazım Hikmet şiirim, defalarca dinlediğim şarkım olabilirsin...

Her şey olabilirsin, benim olan her şey...

Neslişah Hocaoğlu

10/E

Beni Tanıyor Muyum?

Karanlık ve soğuk gecenin, sonsuz sessizliğinde, yalnız bir sokağın ortasında kimsesiz, karanlık ve tehlikeli bir evin önündesiniz. Tarihin hangi döneminden olursanız olun, hiçbir cesaret anlayışı burada işlemecektir.

En ufak sese tepki verecek şekilde, dikkat kesilmişsiniz. Önce birkaç küçük ses ve zor duyulan bir hışırtı; karanlıktan dolayı görmesiniz de biri size yaklaşıyor. Görmediğiniz her saniye için, adım seslerini duymak kolaylaşıyor ve gerilim artıyor. En sonunda aklınızdan bin bir türlü kaçış, dövüş veya konuşma senaryosu geçiriyorsunuz. Belki de olacakları kabullendiniz. Böyle bir durumda, kişiliğinizin en derin detaylarını inceleyebilirsiniz. Toplumun birçoğu için doğru olan ancak yanlışları da bulunan kurallar çerçevesi üzerinde değil. Fark etmeseniz de dilinize vurulan “nazik olma” kilidi, içinizdeki adamı bambaşka biri yapıyor. Ancak duyduğunuz adım seslerinin ve görmeye başladığınız silüetin etkisiyle, karanlık küfürlerinizi silah olarak kuşandınız. Abartıyorsanız, izlediğiniz filmlerdeki dövüş pozisyonundasınız. Karanlık ve soğuk gecenin, sonsuz sessizliğinde; yalnız bir sokağın ortasında kimsesiz, karanlık ve tehlikeli bir evin önünde, tecrübeleriniz ile şekillenmiş saf benliğiniz ile baş başasınız. Size yaklaşan silüet, kalp atışlarınızı zirveye vurdurtmuş durumda. Can verme korkusu bedeninizi adrenalin ile sarıyor. Artık bir şeyler yapmalısınız değil mi? Yaşadığımız dünyada benzeri görülmemiş tehditkâr sözlerle, sessizliği kılıç kullanırmışçasına bölüyorsunuz. Sözleriniz onu korkuttu mu acaba? Merak ediyorsunuz. Ancak, sizi yaralayan karşı darbe gecikmiyor. Korku dolu sessizlik, bir kez daha canice parçalanıyor. Sanki karşınızdaki sesi tanıyorsunuz. Ancak bunu umursamak aklınızdan dahi geçmiyor. Birbirinize o kadar yaklaştınız ki yüzlere bakmamak, yüzleri görmemek imkânsız hale geliyor.

Karşınızda “Hayatta en çok değer verdiğin insan” dediğimde aklınıza gelen ilk insan, ötesi daha farklı değil. Artık sevdiğinize sahtece sarılabilirsiniz. İlk defa gösterdiğiniz saf benliğiniz, ortaya çıktı ve sizi ürküttü. Ve ilk defa sorguluyorsunuz: Aslında ben kimim?

Ahmet Dereli
10-F

Kalem, Koltuk, Oyuncak Ayı...

Kimseye güvenmeyeceksin Şu hayatta. Bir gün önce tuttuğun o eller, yapayalnız bırakıverir seni; inanarak baktığın o gözler bir daha bakmaz belki suratına. Koskoca dünyada yalnız kalırsın bir anda, yerden kesilen ayakların aynı hızla akılıverir yere.

Bir Şeye çok inanırsın ya hani, o kadar inanma işte, ters orantı var sanki Şu dünyada. Ne kadar çok seversen, o kadar çabuk uzaklaŐır senden. Ne kadar çok inanırsan, o kadar çabuk bırakır hayallerin seni. Ya da bir Şeye yle çok bağlanırsın ki, sanki hisseder; onsuz yaŐayamayacađını. Sanki sırf sana inat oldun diye, ortada bırakıverir seni hiçbir sebep yokken. O yüzden çok sevme kimseyi, belki o seni sevmiyor nerden bileceksin ki, sen en iyisi kırmızı Őapkana sev, uyurken sarıldığın oyuncağı sev, onlar zmez seni, en azından onları çok sevdiğini anlayınca birden bırakmazlar seni.

Mesela, kim seni akŐama kadar odanda bekleyebilir ki oyuncak ayın gibi? Kim efkrlandığında sonuna kadar dinler seni antandaki kağıt, kalem gibi? Kim dayanabilir ki, sinirlenince bir yumruk attığın koltuk gibi? İŞte sen, onları sev ya da çok sev ama belli etme ona; belki o zaman gitmez ha, ne dersin? İlla ki ben seveceğim birini deli gibi diyorsan, her türlü Şeye değebilecek birini sev; seni bıraktığında bile, arkasından camı sağ olsun diyebileceğin. Arkanı döndüğünde aklının değil, kalbinin onda kalabileceği birini sev.

Bir gün, bütün bunlara yakışan birini bulduğunda; işte o zaman, elinden gelen her Şeyi yap onun için. İŞte o zaman çok sev onu, sonuna kadar bağlan inan; ama sen yine de kalemi sev, oyuncak ayıyı sev, koltuğu sev...

HAYAT DEDIĞİN...

Hayat zlmeyi bekleyen bir bulmaca, ıŐıl ıŐıl parlayan bir güneş, hafif hafif esen bir meltem gibi.

Hepimiz anlam verebilir miyiz Şu hayata. Hayat; sevdiğin kişiyi kaybetmeyi, heveslenip de alamadığın oyuncağı, çalıŐtıđın halde bile kötü geçen sınavı, sen onun gözlerinde en ufak bir pırlıttı ararken, baŐkasının gözlerine hayat vermiş olanı anlatır.

Belki de hayatın kendisi kompozisyonudur; büyük bir hevesle baŐlarsın yazmaya. GiriŐ yaparsın bu bilinmezlik deryasına, yavaş yavaş ilerler her Şey. Bazen tıkanırsın ama ne olursa olsun yazarsın onu. Sonuna gelince? Herkes kendi sonunu hazırlar. Ya sonuna kadar emin emin koŐarsın ya da her adımımda aynı pencereden farklı dünyalara bakarsın.

Sen hangisisin? Hayata anlamlar yükleyip de, limitinin dolmasını bekleyen mi yoksa adına masumiyet dediğin o pencereden etrafı seyreden mi? Hayat bir sahneyse, ya baŐrolde oynarsın ya da baŐkasının sahnesinde dekor olursun. Bir yarıŐsa eğer, ya zirveye çıkarsın ya da baŐkalarının; üstüne basa basa ilerlemesine izin verirsın. Bir futbol maındaymıŐ gibi hakemin düdüğünü ha çaldı ha alacak beklersin, goln atarsın ya da tribünden izlersin olanları.

Ey genç, bugün ya da yarın bakacaksın gerçek hayat denen yemeğin tadına , ya dilini yakacak acı acı ya da damağında kalacak Şekerli tadı.

Hayat böyle işte

Sen ararsın hayatın anlamını köŐe bucak

Ama o sana

Hep bir yerlerden bakıyor olacak...

Canan Nur AKMAZ

10/B

“Bugün beşinci ayımı dolduruyorum bu üzerine ölüm anıları sinmiş, yarısı çatlak yarısı farklı renkte ama ‘Beyazım ben!’ diye bağırın duvarların arasında. Pencere bir haftadır açık üşüyorum ama nafiye, üstümü örttüğüm şu battaniye içler acısı; yastığım birkaç gün önce yana kaydı hiçbir şey yapamıyorum. Her zaman ki gibi tek düz dolabımın yanı başında gıcırdayan yatağım ile hemen yanımdaki masaya bakışım arasında ömrüm. Üzerimde ki morg renkli elbise ile mezarı toprak üstünde bir ölü gibiyim. Beşinci ay ve hâlâ kimse yok, sen de yoksun.

Yürüyemiyorum, konuşamıyorum, ağzımı bile güç bela açıyorum. Sadece bakıyorum beş aydır, sürekli ama sürekli kapıya ve mektup yazmak için şu hastalığın tedavisi olur diye hastaneye yatarken getirdiğim o kâğıda bakıyorum. Nefes al emrini vermese istemsiz algılarım alır mıyım bilmiyorum. Yaklaşık yarım saat önce hemşire yedirdi yemeğimi, her gün aynı şeyden utanır mı insan sorabilsem sorardım cevabını duyamasam da ben çok utanıyorum. Başımı kaldırıp bana acıyarak bakması ve kaşığı canımı yakmamak için bin bir yoruculukla ağzıma götürmesi bakışlarımdan onaycı cevaplar bekledikten sonra tekrar tekrar bana bunu yapması...

Şu an saat akşamın dokuzu, bence saat seni sensiz geçiyor çünkü akrep yelkovanı soktu geçmiyor zaman ve hep düşünür dururum nedir bu kırmızı okun ismi? O taşırken zamanı neden onun taşıdıklarına isim verilmiş de o isimsiz garip guleba kalmış yalnız başına. Ben de böyleyim az. Birazdan uyuyacağım, doktorum sürekli bana bağırıp çağırıyor hep aynı yöne yatmamın beni ölüme götüreceğinden sürekli aynı yönde yattığım için buranın yara bere içerisinde iyileşemez hale geldiğinden bahsediyor; ne zaman kızsız tebessüm ediyorum. Ateşten gömleklerle sarılmış gibi kan ter içinde uykusuz kalıyorum, vücudum mahvoluyor, kan yüzünden temizlikçilerden sürekli azarlar yiyorum, ağrılardan dolayı yastığımı ısırarak zorunda kalıyorum, bazen acı nöbetlerine girip saatlerce sağır kalıyorum, geceleri çılgın çılgına ağlıyorum, gözlerim körleşmeye başladı ağlamaktan ‘Neden?’ diye soruyor sürekli hemşire ona gözlerimle beni sağ tarafa çevirmesini isterken ‘Neden yapıyorsun?’ diye soruyor ikide bir.

‘Sol yanımda O var.’ diyemiyorum. Eğer kalbime yüklenirsem sen incinirsin diye korkuyorum işte! İyi geceler sol yanımda, ben yine sağ tarafıma doğru yatmaya başlıyorum...

’SolYanımda(O var)/HaktanKalır10/D’

JOKES AND FUNNY DIALOGUES

Simple Present

The teacher to a student: Conjugate the verb "to walk" in simple present.

The student: I walk. You walk...

The teacher interrupts him: Quicker please!

The student: I run. You run.

Stop Screaming!

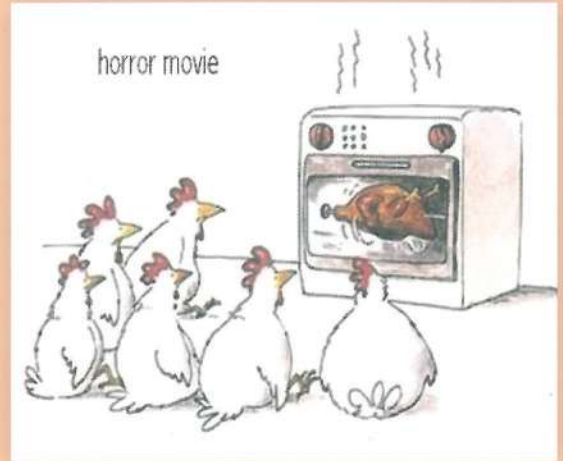
Dentist: "Stop screaming! I haven't even touched your tooth. In fact you're not on the chair yet."

Boy: "I know, but you're standing on my foot!"

Homework

The teacher: Did your father help you with your homework?

Student: No, he did it all by himself.

The Best Way

It is always too easy to look at the answers. Make sure you try to think of your OWN answer to each of these sentences first. Then compare your answers with those given.

1. The best way to meet a new neighbour is.....
2. The best way to cut your food bill in half is...
3. The best way to get a seat on crowded buses is....
4. The best way to turn people's head is...
5. The best way to catch a mouse is...
6. The best way to light a fire with two sticks is.....
7. The best way to make a cigarette lighter is....
8. The best way to stop a cockerel crowing on a Sunday is...
9. The best way to cover an old cushion is...
10. The best way to communicate with a fish is...

- A-to cook it on Saturday.
- B-to take the tobacco out.
- C-to drop it a line.
- D-to use a pair of scissors.
- E-to sit on it.
- F-to enter the theatre after the show as begun.
- G-to play loud music at 2 o'clock in the morning.
- H-to become a driver.
- I-to make sure one of them is a match.
- J-to get somebody to throw you one.

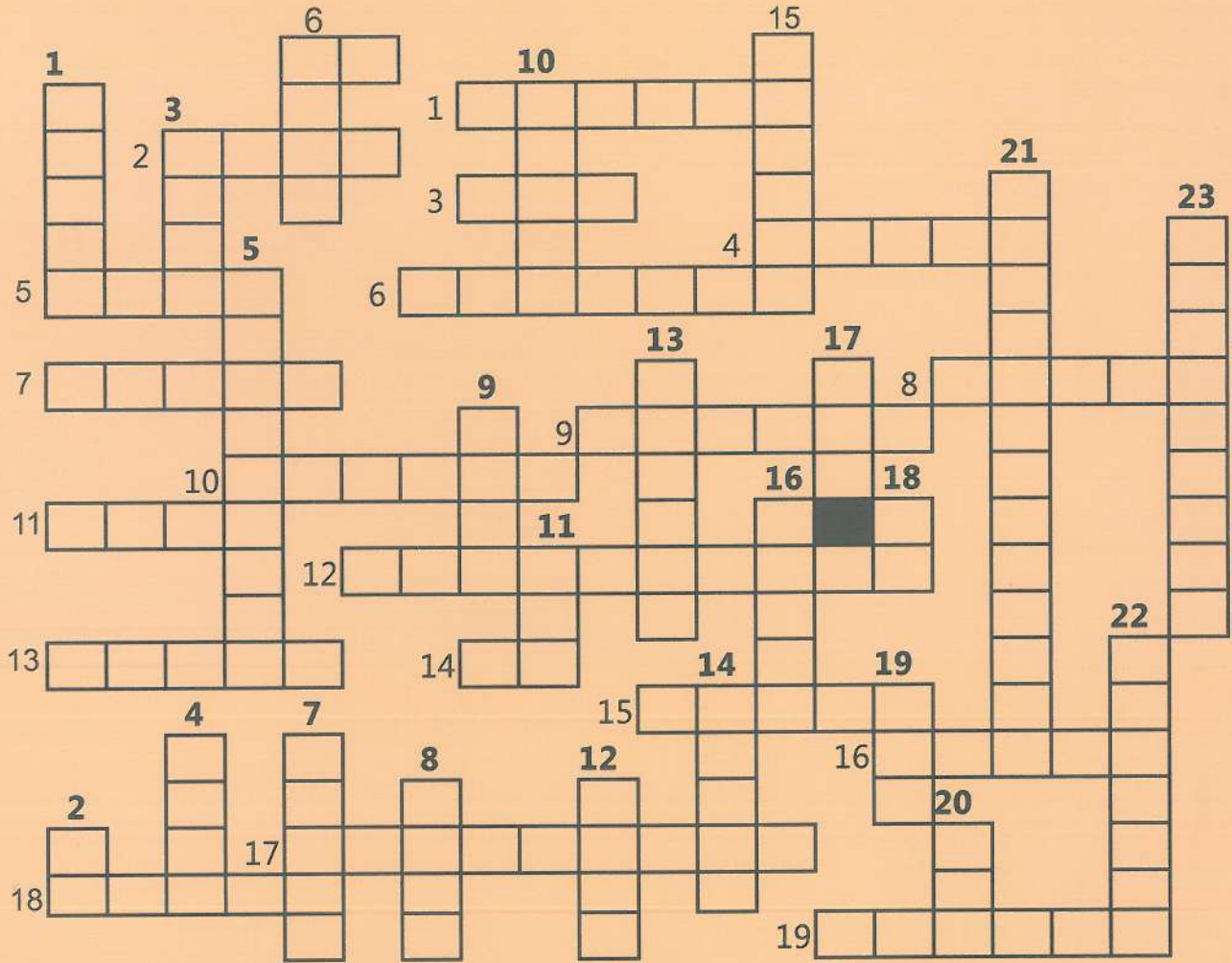
CHANGE A LETTER

Change one letter of each word to produce the name of an animal.

Example: ax-ox

- 1-hat
- 2-house
- 3-boat
- 4-lamp
- 5-pie
- 6-pen
- 7-half
- 8-pear

- Change A Letter
The Best Way
1. G
 2. D
 3. H
 4. F
 5. J
 6. I
 7. B
 8. A
 9. E
 10. C

Waagerecht (Von Links nach Rechts)

1. Turuncu 2. Sayı ile dört 3. Ben 4. Merhaba 5. Sayı ile bir 6. Acil durumlar 7. Gece
8. Bugün 9. Öğle 10. Yağ 11. Parlak, açık 12. Lacivert, koyu mavi 13. Mobilya
14. (erkek) o 15. Uzun zaman 16. Solda 17. Eczacı 18. Akşam 19. Yarın

Senkrecht (Von Oben nach Unten)

1. İmdat 2. Evet 3. Önde 4. Hanım 5. Çekmece 6. Burada 7. Meydan 8. Pembe 9. Bey
10. Sağda 11. Siz 12. Hayır 13. Arkada 14. Elma 15. Hafif 16. Küçük 17. Baraj 18. Sen
19. Sayı ile onbir 20. Biz 21. Hediyelik eşya mağazası 22. Dün 23. İtfaiye

Das Rätsel

1. Was hat vier Beine, ohne laufen zu können?
2. Wer reist ständig kostenlos um die Welt?
3. Welcher Mann ist Herzlos?
4. Womit endet die Ewigkeit?
5. Mit welchem Ball kann man nicht spielen?
(Stuhl – Mond – Schneemann – mit “-t” – Erdball)

Nur Der Esel Weiss Es

Eines Tages reitet der Hoca auf seinem Esel. Plötzlich läuft der Esel, so schnell wie er nur laufen kann. Der Hoca versucht, seinen Esel zu beruhigen, aber der Esel läuft noch schneller.

Einige seiner Freunde rufen ihm zu:

– “Hoca was hast du? Warum reitest du so schnell? Wohin willst du?”

Der Hoca antwortet:

– “Mich braucht ihr nicht zu fragen, fragt lieber meinen Esel. Nur er weiß, wohin wir wollen.”

HANİFE ABLA Kİ

O gün, taşınalı iki yıl olmuştu. Alışverişe çıkacaktım. Hava çok güzel, içim kıpır kıpırdı. Eve dönerken, bir hanımla karşılaştım. Bembeyaz, pürüzsüz bir cildi vardı. Ona yardım etmemi istedi. Böyle bir insanı nasıl kırabilirdim ki? Adres benim oturduğum dairenin alt katıydı. Yolda biraz sohbet ettik. Meğer Hanife Abla da iki yıldır bizim binada oturuyormuş fakat biz hiç karşılaşmamışız. Ne garip değil mi? İki yıldır oturduğun binada, alt komşunu tanımıyorsun.

Haftalar, aylar, yıllar birbirini kovaladı. Biz de Hanife Abla'yla arkadaş olduk. Ben elli iki yaşındaydım, Hanife Abla da yetmiş üç. Ama o yaşta bile Hanife Abla güzelliğinden hiçbir şey kaybetmemişti. Çoğu zaman, ben de onun gibi olabilsem, diye iç geçirirdim.

Benim bir torunum vardı. Duru koymuşlardı adını. Hanife Abla ise kimsesizdi. Belki terketmişti onu, kocası ve çocukları! Belki de, hiç evlenmemişti bile... Bunlardan hiç bahsetmezdi Hanife Abla... Benim torunumu, kendi torunu gibi görürdü. Torunum da ona "Büyük Anneanne" derdi.

Bir gün Hanife Abla'ya çay içmeye indim. Hanife Abla, ilk kez salondaki büfeden fotoğraf albümlerini çıkardı. Bir bebek resmi geldi elime. Emindim! Bu bebek bendim! Aynı fotoğraftan bende de vardı. Ama nasıl?

Çocukluğundan her zaman kaçan ben, bozguna uğramıştım. Hanife Abla'ya bir şey belli etmeden, bendeki fotoğrafı almak için evime çıktım.

"O zümrüt yeşili yorgun gözlerine bir sis çöktü, yüzüne de hüznün... İki kızlarımdan biri dedi. Düğüm düğüm olmuş bir ip te açmak için bir uç bulmuşçasına anlatmaya başlayacaktı. Hanife Ablayı durdurup eve çıktım. Evdeki fotoğrafı buldum ve Hanife Ablaya verdim. Hanife Abla fotoğrafa baktı ve gözlerinden yaşlar boşanarak; "Kızım Suna!" diyerek boynuma sarıldı.

Sonrası tek tek çözülen düğümler... Annem kocasını kaybettikten sonra hastalanıp yataklara düşmüş. Zaten kimseleri yokmuş. Bu yüzden de ben ve ikizim Dilber, Çocuk Esirgeme Kurumu tarafından alınmak istenmişiz. Annem bir şekilde Dilber'i saklamış. Gelen görevlilerde beni alıp götürmüş. Zavallı ikizim Dilber'de bir süre sonra ölmüş. Annem toparlanıp kendine geldikten sonra beni çok aramış yıllarca. Ama bulamamış. Sonrada ümidini kaybetmiş anneciğim... Bunları anlatırken görmezden geldiğim geçmişimi, çocukluk yıllarımı, sürekli gözümün önüne getirmeye çalıştığım anne hayalini hatırladım...

İşte annem karşımdaydı! Hanife Abla, benim annemdi! Benim annem... Boğazımda bir düğüm... Hiç anne dememiştim ki ben... Ağzımdan çıkmamak için dınenen bu kelime göz yaşlarımla birlikte dökülüyordu. "Anne!"

Birbirimize sarılarak ağladık... Meğer ne güzelmiş anne demek. Ne güzelmiş doya doya ona sarılmak..."

Bunları hayal ederek merdivenleri hevecanla indim. Açık bıraktığım kapıdan girdim.

Hanife Abla'nın cansız bedeni yerde yatıyordu. Yaşadıklarımın şokuyla olduğum yere yığıldım. Benim resmim Hanife Abla'nın albümünde ne arıyordu?

Hanife Abla benim annem miydi; hiçbir şeyim mi?

Peki şimdi,
bu sorulara kim
cevap verecekti?

Dilara KOLİKOĞLU

10/B

SERVET-İSOLUNUM

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde ve lafı fazla uzatmamak gerekirse, Sitoplazma konağında; Glikoz Bey adında bir bahçıvan yaşarmış. Sitoplazma Konağı civarın en zengin beylerinden birinin konağıymış. Glikoz Bey bu konağın bahçesinde çalışır, iyi kötü geçimini sağlarmış. Glikoz Bey ve konak beyinin kızı Pirüvat Hatun birbirlerine sevdalanmış. Bir gün bu iki âşık bahçe-i sitoplazmada dolaşırlarken Glikoz Bey Pirüvat Hatun'a evlenme teklif etmiş. Pirüvat Hatun bunun üzerine "Madem benimle evlenmek istiyorsun o zaman bazı isteklerimi yerine getirmelisin. Öncelikle ben de saray kızlarında olan fosfat taşlarından isterim, ayrıca sadece maddi şeyler de yetmez kendini geliştirmelisin. Nasıl asil ve modern biri olunur bilmen lazım. Ben kendime basit bir bahçıvanla evlendi dedirtmem." demiş ve oradan uzaklaşmış. Glikoz Bey söylediklerine alınmış elbet ama ne de olsa o bir bey kızı, bunları istemesi normal, diye düşünmüş. Zaten hiçbir şey, onu sevdasından vazgeçiremezmiş.

Ertesi gün hiç vakit kaybetmeden, Sitoplazma Konağı'ndan ayrılp Şehr-i Glikoliz'e gitmiş. Birden fazla iş ve geceleri konaklamak için bir han bulmuş. Handa da boş durmamış. Hanın bazı işlerini yapıyor, para kazanıyormuş. Günler böylece birbirini takip etmiş. Glikoz Bey, gece gündüz demeden çalışıp çok yorulmuş ama; bu kaybettiği enerjiye değmiş. Biriktirdiği parayla güzel bir fosfat taşı almış. Kişisel gelişim dersleri almaya başlamış. Nezaketten giyim kuşama, her alanda tam bir beyefendi olmuş. Bu arada çalışmayı da hiç bırakmamış ve bir fosfat taşı daha almış.

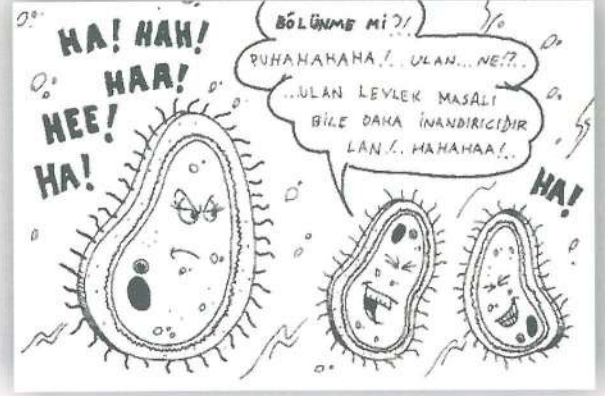
Glikoz Bey aşkıdan yanıp tutuşurken, onun için de yanıp tutuşan başkaları varmış. Hancının ikiz kızları Nadhaşalar, Glikoz Bey'e sevdalanmışlar. Glikoz Bey, hem handaki işlere hem de dışarıdaki işlerine koşuşturup durduğu için Nadhaşaları hiç fark etmemiş. İki inorganik fosfat taşı daha alan Glikoz Bey, iki fosfat taşı sevdiği kıza; diğer ikisini de kızın babasına hediye vermeyi düşünmüş. Nadhaşalar, Glikoz Bey'in başka birine âşık olduğunu öğrenince; öfke ve kıskançlıktan deliye dönmüşler ve Glikoz Bey uyurken iki fosfat taşı çalmışlar ve ADP'lerine eklemişler; sonra da ailecek Mitokondri şehrine kaçmışlar. Glikoz Bey, bu durumu anladığı zaman hayal kırıklığına uğramış ve içini büyük bir keder sarmış. Sanki Nadhaşalar giderken onun sevdalısı için, içinde yanan o büyük enerjiyi de yanlarında götürmüşler.

Glikoz Bey sevdiği için büyük fedakârlıklar yaptığını düşünüp, Pirüvat Hatun'un yanına gitmiş ve olanları anlatmış. Pirüvat Hatun bu fedakârlık karşısında onunla evlenmeyi kabul etmiş. Pirüvat Hatun ve Glikoz Bey, kırk gün kırk gece düğün yaptıkları sırada bu durumu öğrenen Nadhaşalar öfkelerine yenik düşmüşler ve düğünü basıp Glikoz Bey'i silah-ı karbonla öldürmüşler. Pirüvat Hatun bu olanlar karşısında perişan olmuş ama elinden bir şey gelmezmiş ve o günden sonra Asetildulhatun olarak kalacaktı. Fakat Asetildulhatun bunu kendine yedirememiş ve kendisine büyük bir ordu yapmak için Krebs donanmasını kurup iki koldan Nadhaşaların bulunduğu Matriks ülkesine saldırmış. Başlarının dertte olduğunu anlayan Nadhaşalar, kuzenleri Fadhaşikileri de alarak ETS'ye kaçmışlar ama işe yaramamış. Asetildulhatun, ETS'deki bütün hidrohazinelere ele geçirmiş.

Bu galibiyet, her ne kadar Glikoz Bey'i geri getirmese de, elde ettikleri hidrohazinelere yaptıkları ATP Sarayları, hücre şehri için büyük bir mutluluk enerjisi olmuş.

Merve Esra Erdur

10/D

Merhametimizin Sembolü Kuş Evleri Geleneğimizin Yaşatılması Projesi

Projemiz; Osmanlı mimarisinin farklı bir alanına damgasını vuran kuş evlerinin Türk Sanatı içerisindeki önemini vurgulanmasını ve bu kültür mirasımızın günümüz mimarisinde uygulanmasını amaçlamaktadır. Okulumuzda seminer düzenlenmiş ve kuş evi yapılmıştır. Hem literatür taramalarından elde ettiğimiz veriler; hem de konu hakkında uzman akademisyenlerin görüşleriyle; kuş temasının Türklerde çok önemli bir yer tuttuğu ve modern yapılarda uygulanarak geleneğin sürdürülebileceği sonucuna varılmıştır.

Danışman Öğretmen: Sedat Tezer

Öğrenciler: İzel İrem Aydın-Hilal Uzman

“Kankam Olur Musun?” Projesi

Bu projemizde, ilköğretim çağındaki Serebral Palsy-SP engeli olan öğrencilerin eğitimlerinde karşılaştıkları sorunları inceleyerek, genel olarak engellilerin eğitiminde yaşanan problemlere ilişkin çıkarımlarda bulunulmaya çalışıldı.(MEV) Gökkuşluğu İlköğretim Okulu ile yapılan görüşmeler sonucunda engelli öğrencilerin sorunlarını biraz olsun gidermek için “Kankam Olur Musun?” diye isimlendirdiğimiz bir proje geliştirdik. Proje ile amacımız Gökkuşluğu İlköğretim Okulu’nda SP’li çocukları; bir hedefe yönlendirmek, hayata olumlu bakmaları için motivasyonlarını arttırmak, boş zamanlarında eğlenceli uğraşlara yönelmek, kısacası “Yaşam Koçluğu” hizmeti vermektir.

Danışman Öğretmen: Hatice Salgın

Öğrenciler: Aysima Erdem-Nagehan Uğurlu

Medyadaki Dil Yanlışları ve Çözüm Önerileri Projesi

Projenin konusu, “Günümüz dizi ve filmlerinde standart dilimiz, yani İstanbul Türkçesinin, bozulması ve garip söyleyiş şekillerinin medya vasıtasıyla yayılmasının çocuklar, gençler, orta yaş grubu ve yaşlılar üzerindeki olumsuz etkileri”dir. Yapılan bu projede medyadaki dil yanlışlarına, bu yanlışların sebeplerine ve olumsuz etkilerini ortadan kaldıracak çözüm önerilerine değinilmiştir.

Danışman Öğretmen: Hatice Toprak

Öğrenciler: Fatma Hilal Ocak, Bengisu Karakut, Beste Tuğçe Pekgöz

Demokratik Toplumdan Özgür Sosyal Medyaya

Sosyal medya, internet kullanıcılarının alışkanlık haline dönüştürdüğü; her kültürden ve her kesimden geniş kitlelerin, sosyal taleplerine yanıt verirken; aynı zamanda kişilik hakları ve ifade özgürlüğü kavramlarının çatıştığı bir ortam olmaktadır. Araştırmamızın amacı sosyal medyanın ifade özgürlüklerine, kişilik haklarına ve topluma etkilerini araştırmak ve buna yönelik çözüm önerileri sunmaktır.

Danışman Öğretmen: Bilge Emil

Öğrenciler: Özge Genç-Berfin Diren Yavuz

Hoşgörü Kültüründe Mardin Projesi

Danışman Öğretmen: Sedat Tezer
Öğrenci: Uğur Cemal Eyüboğlu

Engellilerin Sendikal Örgütlenmesi Projesi

Danışman Öğretmen: Bilge Emil
Öğrenciler: Sıla Kurşun-Başak Mumcu

ZAMANIN OKLARI

Arabulucu kitabında L.P. Hartley şöyle yazmıştır:

"Geçmiş, yabancı bir ülkedir. İşler orada farklı yürür. Peki, ama geçmiş neden gelecekte bu kadar farklıdır? Neden geleceği değil de geçmişi anımsarız?" Bu soruya şu açıdan da bakabiliriz: *"Zaman neden ileriye doğru akar?"*

Sıradan yaşamda, zamanın öne veya geriye akması arasında ciddi bir fark vardır. Masadan düşüp paramparça olan bir bardak düşünelim. Bu olayı filme kaydederseniz ve sonra geriye doğru izlemeye başlarsanız, parçaların tekrar birleşerek masada bütün bir bardak oluşturduğunu görürüz. Ancak gerçek hayatta bu mümkün değildir. Kırılan bir bardağın bu şekilde, eski halini aldığı göremememizin nedeni; termodinamiğin ikinci yasasına uymamasıdır.

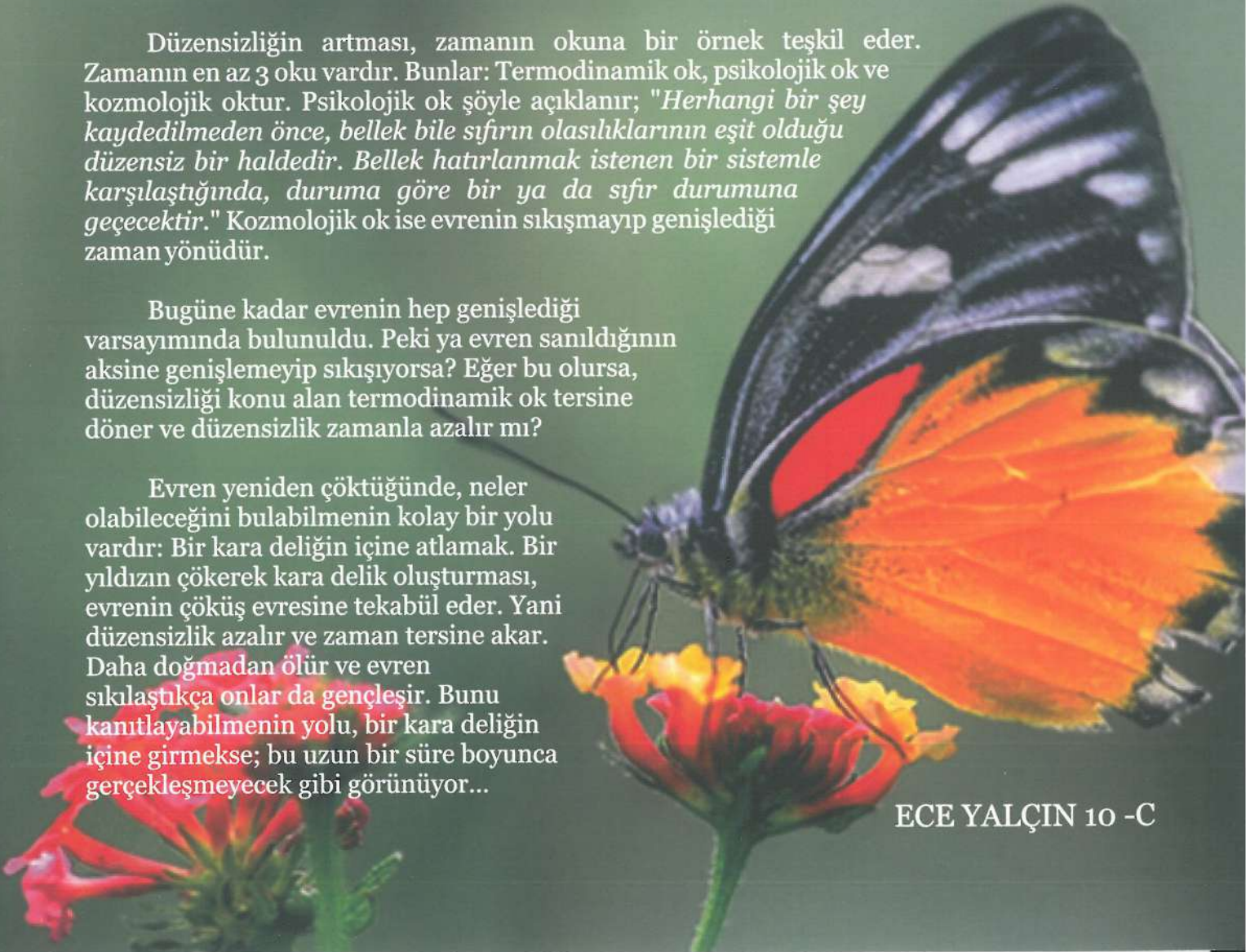
Kısaca bu yasadaki bahsetmek istiyorum. *Termodinamiğin ikinci yasası*, düzenli hollere kıyasla çok fazla düzensiz hal var olduğu gerçeğine dayanır. Bir yapboz parçalarını düzenli hale getirmenin tek bir yolu vardır: Parçaları birleştirmek. Parçalar birleştiğinde, tek bir düzen oluşur ama gerçek resmi oluşturmayı hedeflemezsek, bu parçaları birçok kombinasyonda bir araya getirebiliriz. Bu da düzensizliklerin düzen halinden daha fazla olduğunu gösterebilir. Ayrıca bu yasaya göre düzensizlik zamanla artar. Bir başka deyişle, bu Murphy Kanunu'dur; *"İşler daima kötüye gider."* Murphy Kanunları'nı bilirsiniz. *"Eğer bir işi halletmek için birden fazla olasılık varsa ve bu olasılıklardan biri istenmeyen sonuçlar veya felaket doğuracaksa; kesinlikle bu olasılık gerçekleşecektir."* esasına dayanır.

Şimdi tekrar konuya dönelim. Masada sağlam duran bir bardak, düzene örnektir. Oysa yere düşüp paramparça olmuş bardak, düzensizliği ifade eder.

Düzensizliğin artması, zamanın okuna bir örnek teşkil eder. Zamanın en az 3 oku vardır. Bunlar: Termodinamik ok, psikolojik ok ve kozmolojik oktur. Psikolojik ok şöyle açıklanır; *"Herhangi bir şey kaydedilmeden önce, bellek bile sıfırın olasılıklarının eşit olduğu düzensiz bir haldedir. Bellek hatırlanmak istenen bir sistemle karşılaştığında, duruma göre bir ya da sıfır durumuna geçecektir."* Kozmolojik ok ise evrenin sıkışmayı genişlediği zaman yönüdür.

Bugüne kadar evrenin hep genişlediği varsayımında bulunuldu. Peki ya evren sanıldığı aksine genişlemeyip sıkıştıyorsa? Eğer bu olursa, düzensizliği konu alan termodinamik ok tersine döner ve düzensizlik zamanla azalır mı?

Evren yeniden çöktüğünde, neler olabileceğini bulabilmenin kolay bir yolu vardır: Bir kara deliğin içine atlamak. Bir yıldızın çökerek kara delik oluşturması, evrenin çöküş evresine tekabül eder. Yani düzensizlik azalır ve zaman tersine akar. Daha doğmadan ölür ve evren sıklaştıkça onlar da gençleşir. Bunu kanıtlayabilmenin yolu, bir kara deliğin içine girmekse; bu uzun bir süre boyunca gerçekleşmeyecek gibi görünüyor...

-Mehmet Sapaz Hoca'dan Seçmeler-

*Ceylanların bol olduğu yerde "ceylan gözlüm" denir. Yunusların bol olduğu yerde "yunus gözlüm" denir.

*Aranızda banyo yapan varsa bilir. Banyoya girdiğimizde nemin fazla olduğunu görürüz.

*Bir ayağımızı denize bir ayağımızı sahile basarsak ortası o noktadır.

*Şimdi yazılıda 1 tane o eksik yazarsan 1 tane o eksik alırsın. 100 yerine 10 yani.

*Hoca: Mesela hiç harita kullanarak para kazanabilir misiniz?

Öğrenci: Satarız hocam?

*Hoca: Eğrilerin dümdüz olmamasının sebebi nedir?

Öğrenci: Eğri hocam.

-Murat Hoca'dan Seçmeler

*Eşeğe semeri ağır gelmez. Herkes ödevlerini yapacak

*Haşırtdı blackboard

*Neither bayram no seyran why my uncle kissing me

-Melih Hocadan seçmeler

*Söylediği sözler:

-Şişti beyazlı

-Gün yarım değil okul yarım

-Ön patilerini kaldırı

*Öğrenci: Hocam yalvarırım!

Melih Hoca: Yalvar hadi.

*Öğrenci: Allah'ın hakkı üçtür hocam.

Melih Hoca: Ben Allah mıyım?

-Banu Hoca'dan seçmeler

*8. Sınıf gömleklerinizi yırtıp atın. O size artık dar geliyor.

Öğrenci: Hocam, bana küçük geliyordu, mezun olduktan sonra zaten atmıştım.

*Öğrenci: Hocam edebiyat defteri nasıl olsun? 40 sayfa, küçük boy, çizgili, sayfaının yanında kırmızı çizgisi olsun, bir de ben çok severim, çizgi film karakterlerinden kapağı olsun.

*Öğrenci: Hocam, alt başlık mı?

-Yok, üst başlık.

Hocam bunları deftere mi yazalım.

-Yok, sıramın üstüne.

Ajla Hoca: Tohumuz, damarsız bitki nasıl ürer?

Barış Atak: Uçarak...

Einstein küçükken geri zekâlıymış. Aslında ben de zekiyim ama küçük olduğumdan, arkadaşların seviyesinde takılıyorum. (Umut Berk Can Ayten)

Soruyu anlamak soruyu çözmenin yarısıdır. Hocam sorunun açıklamasını yazsak, yani soruyu anladığımızı göstersek yarım puan verir misiniz?(Arca)

Hocam, ben o kadar gururlu bir insanım ki, ödevlerimi evde yapmadıysam –adı ev ödevi ya- okulda yapmam. (Umut Berk Can Ayten)

İri kıyım arkadaşımız (Enes)dersi kaynatmaya çalışınca

Banu Hoca:Çocuğum sen kaç aylık doğmuşsun?

Umut: Hocam, buradan bakılınc 14 aylık görünüyor.

Enes: Hocam, bu soruların tanesi kaç puan?

Aysun Hoca: Pazardan elma mı alıyorsun oğlum?

Melih hoca sorar;

Who used to help you with your homework when you went to school?

Arca istekli bir şekilde cevap verir;

My brain used to help me.

Melih Hoca; şu an yardım etmiyor mu ki?

Mert- 100 puanlık bir sınav kâğıdı görünce:

Meriç! Gel bir fotoğrafımı çek, şu kâğıtla.

Zelihan Hoca: Bu soruyu sayısal değerleriyle bulana 100.

Mert: Hocam, sayısal değerleriyle bulmayayım, 85 verin olmaz mı?

Melih Hoca: Resident ne demek?

Pelinsu: Rezidans demek.

Melih Hoca: Hı rezidans demek, halk demek halk.

Pelinsu: Tamam işte, rezidanda oturan halk.

Murat Hoca: Başka saçma sorunuz var mı?

Atakan: Yes yerine alright demek caiz midir?

Aysun Hoca: Çember nedir?

Sınıf: İçi boş daire.

Aysun Hoca: Daire nedir?

Sınıf: İçi dolu çember.

Mavi kapak kampanyasında ,okulumuz öğrencileri;12 çuval kapak topladılar. Toplam 15 çuval olduğunda bir engelliye tekerlekli sandalye alınacak. Emegi geçen tüm öğretmen ve öğrencilerimize teşekkür ederiz.

PISA 2012 Uygulaması kapsamında Ülkemizi temsil edecek Okullar arasına seçilen Okulumuz 26-27 Nisan 2012 tarihlerinde yapılacak kağıt-kalem sınavı ve bilgisayar tabanlı sınavda Okulumuz 1996 doğumlu öğrencileri arasından Uluslararası Bağımsız PISA kurulunca seçilen 35 öğrencimiz katılacaktır. Sınavlarda ülkemizi temsil edecek olan öğrencilerimize başarılar diliyoruz.

Okulumuz erkek basketbol ve kız voleybol takımları, katıldıkları turnuvalarda başarılar elde ettiler.

Örnek Sınıf Projesi kapsamında , 4 sınıf daha örnek sınıf haline getirildi.

Okulumuz Müzik Grupları Vodafone Liseler arası Müzik yarışması, Atlantis Liseler arası Müzik yarışması ve Hürriyet Genç Nota Liseler arası Müzik yarışmasına katılacaklar. Öğrencilerimize başarılar dileriz.

TÜBİTAK'ın düzenlediği proje yarışmasında Merhametimizin Sembolü Kuş Evleri Geleneğimizin Yaşatılması Projesi ile 3. olduk.

Kara Harp Okulu Harbiyeli Şehitler Anıtı Okulumuz öğrencileri tarafından ziyaret edildi.

TOBB Üniversitesi Matematik Bölümü 1. Matematik ve Akıl Oyunları yarışmasına katıldık.

Okulumuz Ankara'yı Tanyalım Yarışma Ekibi Ahmet Ozan ŞEN, Merve KOÇ ve Nagehan AVCI Tarih Öğretmenimiz Sedat TEZER rehberliğinde 2012 Ankara'yı Tanyalım bilgi yarışmasında ikinci kez Ankara İl Birincisi olma başarısı gösterdi. Başarılarından dolayı tebrik ederiz.

Okulumuz 9.sınıf öğrencilerinin, deyim ve atasözü maketleri sergisi.

Meslek tanıtımı kapsamında Kalp Damar Cerrahisi Op. Dr. Murat Kurtoğlu ile sohbet ettik.

Okulumuz meslek Tanıtım Kulübü ve Rehberlik Servisi tarafından organize edilen "Üniversitelerimizi Tanyalım" etkinliklerine ODTÜ tanıtım gezisi ile devam edildi. Toplu Konut İdaresi Anadolu Lisesi 11. Ve 12. Sınıf öğrencilerinin katıldığı ODTÜ tanıtım gezisi kapsamında üniversitenin çeşitli bölümleriyle ilgili tanıtım brifingi öğrencilerimiz tarafından ilgiyle izlendi.

Okulumuz YASUDA(yağmur suyu ile damlama) Projesinde kullanılmak üzere Etimesgut Belediyesi tarafından iki adet su tankeri bağışlandı. Bu sayede YASUDA Projesi kapsamında okulumuz bahçesine dikilen 330 adet meyve ve çam fidanının damlama usulüyle sulanması sağlanıyor.

Okulumuzun artık bir ağacı var. Ağacımız dallarında, Türk edebiyatının dönemlerini ve ünlü edebi şahsiyetlerini anlatıyor.